Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul V — Nr. 453
Vineri 29 august 1958

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Să grăbim lucrările de însilozare a nutrețurilor

In perioada de față, o lucrare importantă care trebuie să stea permanent în atenția unităților agricole socialiste, a oamenilor muncii de la sate și a organelor agricole este însilozarea unor cantități cît mai mari de furaje. Realitățile de pe teren arată că acolo unde această acțiune s-a bucurat de atenția cuvenită rezultatele obținute sînt din cele mai bune. De exemplu, gospodăriile agricole socialiste din raionul Galați, cu sprijinul efectiv al tineretului, au însilozat pînă la data de 25 august peste 10.000 tone furaje. Numai în gospodăria colectivă din comuna Pechea, au fost însilozate pînă acum aproape 2.000 tone furaje. Mari cantități de nutrețuri au însilozat și gospodăriile agricole colective din regiunea Constanța, precum și gospodăriile de stat din regiunile Craiova, Suceava, Galați și Hunedoara, unde furajele însilozate reprezintă cîte 20—40 la sută din sarcina de plan.

După datele primite de la Ministerul Agriculturii și Silviculturii o situație nesatisfăcătoare există în privința însilozării furajelor în gospodăriile agricole socialiste din regiunile București, Timișoara, Oradea, Iași, Pitești și Bacău. In gospodăriile de stat din aceste regiuni, de pildă, cantitățile de furaje însilozate variază de la un Trust la altul între 5 și 13 la sută față de prevederile planului. Deși în regiunile Timișoara, București și Pitești, datorită timpului nefavorabil, porumbul furajer destinat însilozării este expus uscării, organele agricole de aici n-au luat din timp măsuri pentru a urgenta lucrările de însilozare a acestei plante. O parte din vină o poartă și unii delegați ai Ministerului Agriculturii și Silviculturii care în loc să ia măsuri operative și efective pentru grăbirea însilozării furajelor, s-au mulțumit să încheie procese verbale. Așa este, de pildă, cazul delegaților Departamentului Gostat trimiși să sprijine trustul Gostat Timișoara și alte Trusturi.

Timpul este destul de înaintat. Se cere ca organele agricole regionale și raionale, precum și conducerile unităților agricole socialiste să ia măsurile corespunzătoare pentru ca în fiecare unitate agricolă socialistă planul de însilozări să fie îndeplinit în întregime.

Tractoriștii Ion Panțuru și Ion Uță de la S.M.T. Grivița, regiunea București, lucrînd la arat în gospodăria colectivă „Dr. Petru Groza“ din satul Motilva, comuna Amara, raionul Slobozia, trag ultimele brazde pe terenurile ce vor fi curînd însămînțate.

Sprijinul nostru

Fiind convinși de valoarea nutritivă pe care o au nutrețurile murate în perioada de stabulație a animalelor, unitățile socialiste din raionul Sibiu cultivă și însilozează cantități tot mai mari de plante furajere. Pînă în anul 1956 cantitățile de nutrețuri însilozate erau foarte mici, gospodăriile colective aproape că nici nu cunoșteau avantajele însilozărilor. Pentru experimentare, S.M.T.-ul Turnișor a ajutat în 1956 la însilozarea unei cantități de 140 de tone la gospodăriile colective din Cristian (30 tone), Daia (20 tone) etc.

Văzînd rezultatele hrănirii animalelor în perioada de iarnă cu nutrețuri murate (producții mari de lapte la un preț de cost redus), majoritatea gospodăriilor colective din raion au trecut în vara și toamna anului 1957 la însilozări pe scară largă. Astfel, cele 4 tocători ale S.M.T.-ului au însilozat 1.646 tone furaje, cu peste 1.500 tone mai mult ca în anul 1956.

Analizînd producția obținută anul acesta pe cap de vacă furajată la gospodăriile colective din Turnișor și Cristian în comparație cu anul trecut, s-a constatat că în general producția a crescut. Așa de pildă, la Cristian în perioada de la 1 ianuarie și pînă la 31 iulie a.c., producția de lapte pe cap de vacă furajată a fost de 1.590 litri în vreme ce în aceeași perioadă din anul trecut, cînd animalele au consumat mai puține furaje murate, a fost de numai 1.246 litri. Și la gospodăria colectivă din Turnișor, anul acesta, față de anul trecut, s-a obținut în plus cantitatea de 298 litri lapte pe cap de vacă.

Totodată trebuie arătat că dacă numeroase gospodării colective au obținut succese frumoase de pe urma hrănirii vitelor cu nutrețuri însilozate, apoi nu în toate gospodăriile colective se cunoaște tehnica construirii silozurilor și a însilozatului. Astfel, anul trecut la gospodăriile colective din Șura Mare și Ruși, o bună parte din siloz amestecîndu-se cu pămînt s-a degradat sau în unele cazuri nu a fost ales bine locul gropii, apa pătrunzînd în silozuri.

Majoritatea unităților socialiste din raionul nostru au posibilitatea și trebuie să-și construiască silozuri moderne, cimentate, pe care să le aibă ani de zile, după exemplul gospodăriilor de stat și al unor gospodării colective ca cele din Turnișor și Cristian. Unitățile ce nu au posibilități materiale să-și construiască asemenea silozuri, vor construi așa numitele gropi-silozuri.

In vederea obținerii unui nutreț de cea mai bună calitate se va avea grijă ca depozitarea nutrețului tocat în gropi să se facă cît mai omogen și compact, fără aer, cunoscut fiind faptul că aerul înlesnește mucegăirea și putrezirea furajelor.

Deoarece pentru anul acesta S.M.T.-ul nostru a contractat însilozarea a cca 2.000 tone și întrucît cu cele 4 tocători nu putem face față cerințelor, noi am luat măsuri de a transforma batozele reformate în tocători. In prezent mecanizatorii noștri se și găsesc cu utilajul necesar în gospodăriile colective deservite unde lucrează de zor la însilozarea nutrețurilor necesare hranei animalelor.

ACHIM FALOBA
tehnician agronom la S.M.T. Turnișor, regiunea Stalin

Atenție pregătirilor pentru însămînțări

Țăranii muncitori din raionul Slatina au terminat strînsul recoltei iar acum se străduiesc să pună o bază cît mai trainică recoltei anului viitor. Cu toată seceta care dăinuie de multă vreme în raion, o mare parte din unitățile agricole socialiste de aici, au izbutit să execute un volum sporit de arături. La sfîrșitul săptămînii trecute, la cele două gospodării de stat — Curtișoara și Piatra Olt — arăturile erau pe terminate iar gospodării colective ca „Zorile Socialismului“ din comuna Valea Mare, „Viitorul“ din comuna Pleșoiu, și „Gh. Doja“ din comuna Curtișoara, folosind atît mijloacele mecanizate ale S.M.T., cît și atelajele proprii, terminaseră de arat întreaga suprafață pe care au avut-o cultivată cu păioase. Rezultate bune în ce privește arăturile, au dobîndit și unele întovărășiri agricole ca cele din comunele Comănița, Oporelu, Slătioara și altele.

Deși în unele locuri s-au înregistrat succese frumoase la arăturile de vară, privită în general pe raion situația este încă nesatisfăcătoare. Sînt comune ca: Schitu (președinte sfat popular tov. Diaconescu Stelian), Bălănești (președinte sfat popular tov. Negel Niculae, tehnician agronom Podină Gavrilă), și Piatra-Sat (președinte sfat popular tov. Ivan Ilie, tehnician agronom Ghiță Filip), unde pînă la data de 22 august se executaseră arături de vară doar pe 15—20 la sută din terenurile eliberate de păioase.

Mult rămase în urmă la executarea arăturilor se găsește sectorul individual. Cauza principală trebuie căutată în neglijența organelor agricole și de stat de la comune, care, văzînd că timpul este nefavorabil nu au mai dus o muncă susținută de mobilizare a țăranilor muncitori pentru executarea acestei lucrări. Faptul că la cele două gospodării de stat din raion și la întovărășirile din comuna Prisaca, se ara, în ziua de 22 august, ne dovedește că pe unele terenuri se mai pot executa încă arături cu tractoarele cît și cu atelajele.

O altă problemă strîns legată de punerea unei baze trainice recoltei anului viitor, este aceea a seminței. Și în această privință există în raionul Slatina unele lucruri lăudabile, iar altele care nu fac deloc cinste. Lăudabil este faptul că în majoritatea gospodăriilor colective, făcîndu-se recunoașterea grîului de sămînță din timp, au fost reținute cele mai bune boabe pentru sămînță, trimițîndu-se probele necesare la laboratorul regional. De asemenea, tot atît de pozitiv e și faptul că 60 din cele 99 de întovărășiri din raion au strîns, încă de pe arie, o cantitate de peste 187 tone de grîu pentru sămînță. Nu aceleași vorbe de laudă se pot spune despre grija pentru calitatea seminței pe care o acordă întovărășiții și țăranii muncitori cu gospodării individuale. Pînă la sfîrșitul săptămînii trecute, deși există în raion suficiente trioare și selectoare, nu se condiționase decît 1.114 tone de grîu, ceea ce față de necesarul de sămînță este destul de puțin.

De o slabă preocupare față de necesitățile campaniei de însămînțări care se apropie, dau dovada și unele din conducerile cooperativelor de consum din comune. Cum am putea să ne explicăm altfel faptul că pînă la 22 august, în întreg raionul doar 3 cooperative de consum (din comunele Icoana, Milcov și Bălteni) făcuseră comandă la U.R.C.C. pentru procurarea substanțelor de tratat grîul (germisan, abavit etc.)? In unele comune ca Valea Mare, de pildă, există substanțe de tratat grîul rămase din anii trecuți; cu toate acestea nici pînă acum nu s-au luat măsuri ca substanțele respective să fie examinate dacă mai corespund din punct de vedere al eficacității, pentru că este știut că o proastă păstrare poate să deprecieze calitatea lor.

Date fiind cele arătate mai sus, socotim că este de datoria sfaturilor populare comunale și a organelor agricole de la comune și raion să ia măsuri urgente atît în privința pregătirii terenului cît și a seminței. De data începerii însămînțărilor ne mai desparte puțină vreme și în raionul Slatina mai sînt încă multe de făcut.

V. POMPILIU

PENTRU HRANA ANIMALELOR

Asigurarea pășunei de iarnă a animalelor este una din grijile colectiviștilor din comuna Valea Nucarilor, regiunea Constanța. In foto: însilozarea porumbului furajer. Pînă mai zilele trecute au fost însilozate peste 10 vagoane.

Tovarășul CHIVU STOICA a primit brigada „Celor nouă Lan“

Președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Romîne, tov. Chivu Stoica, a primit luni la amiază la Consiliul de Miniștri pe tinerele din vestita brigadă a „Celor nouă Lan“ din R. P. Chineză, care fac o vizită în țara noastră.

La primire a fost de față ambasadorul R. P. Chineze la București, Ke Bo-nian, împreună cu soția.

In timpul convorbirii prietenești care a avut loc, tinerele din brigada „Celor nouă Lan“ au povestit despre munca lor pe șantierul marelui lac de acumulare și al barajului Ming Tombs. Impărtășind impresiile culese în timpul vizitei pe care au făcut-o în țara noastră, tinerele brigadiere au mulțumit călduros pentru posibilitatea ce li s-a oferit de a cunoaște realizările poporului romîn.

Tovarășul Chivu Stoica a urat noi succese tinerelor din brigada „Celor nouă Lan“ și întregului popor chinez în munca de construire a socialismului.

Tinerele brigadiere au oferit în dar tovarășului Chivu Stoica un album cu fotografii și un film cu aspecte din munca de construire a barajului Ming Tombs.

In vizită la Ministerul Agriculturii și Silviculturii

In cursul zilei de marți, tinerele brigadiere din R. P. Chineză au fost primite de tov. Ion Cosma, ministrul Agriculturii și Silviculturii. Ele au povestit despre munca pe care au depus-o pe șantierul marelui lac de acumulare și a barajului Ming Tombs. Totodată, tinerele din brigada „Celor nouă Lan“ și-au împărtășit impresiile din timpul vizitei pe care au făcut-o în țara noastră pe diferite șantiere de îmbunătățiri funciare, în gospodării agricole colective, stațiuni de mașini și tractoare, gospodării agricole de stat etc.

In numele oamenilor muncii din agricultura noastră, tovarășul Ion Cosma a urat tinerelor din brigada „Celor nouă Lan“ și întregului popor chinez noi succese în munca de construire a socialismului.

PRIN MUNCA VOLUNTARA

Noi terenuri REDATE AGRICULTURII

Minunate sînt inițiativele oamenilor muncii. Imensă este forța lor. Nespus de frumoase le sînt faptele. Greaua bătălie a strîngerii recoltei a fost terminată cu succes. Pînă să înceapă însămînțările de toamnă mai sînt destule de făcut. Calculele le-au arătat însă oamenilor muncii din agricultură că dacă își rînduiesc bine treburile le rămîne și destul timp.

Timpul acesta este folosit acum în întreaga țară pentru a se reda noi terenuri agriculturii. Acțiunea a început mai întîi în regiunea București și s-a extins cu repeziciune.

O MIE DE OAMENI ȘI 260 DE CARUȚE

Lingă Cernica, rîul Colentina întîlnește Dîmbovița. Primăvara cînd se topesc zăpezile și toamna în vremea ploilor apele Colentinei trec peste maluri, acoperă cîmpul, pătrund în sat. Sute de hectare sînt atunci scoase din circuitul agricol. Neajunsul acesta va fi înlăturat acum. Locuitorii satelor Cernica și Căldăraru vor așeza în calea apelor Colentinei dig trainic. Se va forma un lac de acumulare de peste 300 de hectare. Lacul va fi populat cu pește; cu apele lui se vor iriga 2300 de hectare. Se vor cultiva pe acest teren legume pentru populația Capitalei și orez. Peste 500 de hectare vor fi ferite de năvala apelor și redate agriculturii. Se vor zvînta și mlaștinile pe care Colentina le face de-a lungul ei.

Munca pentru ridicarea digului a început. Digul, înalt de 3 metri, va avea o lungime de 1.350 m. In prima zi de muncă au lucrat, alături de locuitorii din Cernica și Căldăraru, țăranii muncitori din comunele Fundeni și Bălăceanca. A doua zi numărul constructorilor digului a crescut: 1000 de oameni cu 260 de căruțe au lucrat pe întrecute din zori și pînă seara. In ajutorul țăranilor au venit muncitorii Capitalei care au trimis pe șantier 550 de oameni, camioane etc.

DIN INIȚIATIVA COMISIEI PERMANENTE PENTRU AGRICULTURA A SFATULUI POPULAR COMUNAL

Comuna Sf. Gheorghe din raionul Urziceni e complet cooperativizată. Puterile oamenilor au devenit mai mari. De acest lucru a ținut seamă comisia permanentă pentru agricultură cînd a propus întovărășiților ca, în puținele zile care mai sînt pînă la însămînțările de toamnă, să înlăture mlaștina și stufărișul de pe 200 de hectare.

La îndemnul deputaților, oamenii au ieșit la lucru. In scurt timp va fi săpat un canal de evacuare a apei. Pe terenul astfel recîștigat întovărășiții vor însămînța orez și legume. Veniturile vor fi mari. Pe un teren mai puțin fertil decît acesta, întovărășirea „1 Mai“ din comună a și recoltat cca 5000 de kg. de orez la hectar, ceea ce înseamnă vreo 17.000 lei cîștig la un singur hectar de teren.

UN VOLUM URIAȘ DE LUCRARI

La hotarul de vest al țării, în raionul Jimbolia, se execută un uriaș volum de lucrări. Numai în punctul Checea vor fi redate agriculturii 19.000 de hectare. Dintre acestea 3000 de hectare sînt ocupate de bălți permanente: restul, teren supus aproape în permanență inundațiilor. Pe șantierul de la Checea se vor săpa și transporta nu mai puțin de 1.270.000 de m.c. de pămînt. In numai 8 zile colectiviștii și întovărășiții din împrejurimi au efectuat peste 40.000 de zile-om de muncă voluntară.

ȘANTIERUL TINERETULUI

Tinerii participă cu entuziasmul caracteristic vîrstei lor la lucrările de redare a noi terenuri agriculturii. Tinerii colectiviști din comuna „23 August“, regiunea Galați, sînt în fruntea muncii pentru a reda gospodăriei lor 500 de hectare, nefolosite în prezent. In fruntea muncilor de îmbunătățiri funciare se află și tinerii din regiunile București, Oradea, Craiova, Baia Mare etc.

In regiunea Constanța, la Iezer, s-a deschis chiar un șantier al tineretului. Despre amploarea muncii pe acest șantier ne vorbește cifra: 12.000 ha. Aceasta e suprafața de teren arabil pe care barajul ce-l ridică tinerii o va feri de inundații.

Au început semănatul rapiței

Executînd la vreme toate lucrările pregătitoare și folosind timpul prielnic, oamenii muncii de pe ogoarele regiunilor din sudul și vestul țării au început zilele acestea semănatul rapiței de toamnă.

In regiunea București de pildă, planul de însămînțări la această cultură a și fost îndeplinit în procent de 22 la sută. Gospodăriile agricole de stat din regiune au însămînțat peste 1.100 de ha.

Insămînțînd 209 ha. cu rapiță de toamnă, harnicii mecanizatori din gospodăriile de stat din regiunea Oradea și-au realizat planul în proporție de 41,8 la sută.

Lucrările se desfășoară cu avînt sporit și în regiunile Constanța și Galați.

In zilele următoare semănatul rapiței de toamnă va începe și în alte regiuni.

L. I.

Noi ogoare unite

„Am văzut și m-am convins“. Cuvintele acestea simple circulă tot mai des în satele patriei noastre, drept urmare a celor constatate de țăranii muncitori cu ocazia vizitelor făcute de ei fie în unele gospodării colective sau întovărășiri agricole, fie în casele unor colectiviști și întovărășiți.

Intr-adevăr, munca în gospodăriile colective sau întovărășirile agricole este plină de roade; colectiviștii și întovărășiții obțin recolte și realizează venituri cu mult mai mari decît țăranii care își lucrează de unul singur pămîntul. Acest lucru face ca mulți țărani individuali să ceară primirea în unitățile agricole cooperatiste existente sau să înființeze noi gospodării colective și întovărășiri agricole.

★

De curînd, 27 de familii de țărani muncitori din satul Călmățui, comuna Grivița, regiunea Galați, au pus bazele unei gospodării colective, unindu-și astfel 62 hectare de teren arabil și 3,9 hectare de vie.

★

Convinși că în întovărășirea agricolă recoltele și cîștigurile sînt mai mari decît dacă muncesc pămîntul individual, 17 familii de țărani muncitori din comuna Roșia de Secaș, raionul Sebeș, printre care Iacob Pușcaș cu 1,16 ha., Ilie Munteanu cu 1,26 ha., au făcut cereri și au fost primiți în întovărășirea agricolă din această comună. Totodată, un număr de 8 vechi membri întovărășiți și-au mărit suprafața de teren din întovărășire. Astfel, Vasile Mihaltan a mai adus 0,58 ha., Damian Burnete 0,50 ha., iar Vasile Lupean 0,60 ha.

★

In preajma zilei de 23 August un număr de 60 familii de țărani muncitori din satul Mihail Kogălniceanu, regiunea Iași, au inaugurat gospodăria lor colectivă, căreia i-au dat numele de „23 August“. Printre primele hotărîri luate de adunarea generală a noilor colectiviști, este și aceea ca în toamnă să cumpere 300 de oi, 10 scroafe de prăsilă și mai multe sute de păsări.

ÎN ZIUA PRIMIRII AVANSULUI

INSEMNĂRI DIN GOSPODĂRIA AGRICOLĂ COLECTIVĂ „ILIE PINTILIE“

Pe Voicu Tudor din Dobreni, raionul Vidra, l-am cunoscut într-una din aceste zile de august. Om în puterea vîrstei, cu fața aspră arsă de soare, Voicu Tudor era vesel în acea zi fierbinte de vară, cum poate n-a fost niciodată în viața lui; vesel, mai mult decît toți ceilalți colectiviști care se aflau în sala mare de ședințe a colectivei din Dobreni. Era ziua împărțirii avansului de 40 la sută. De obicei o asemenea zi este întotdeauna prilej de bucurie pentru colectiviști. Dar pentru Voicu Tudor era ceva deosebit: primea primul avans din viața lui de colectivist, și primea mult mai mult decît obținea el ca țăran individual într-un an de zile de pe hectarul pe care îl avea.

— De ce am așteptat atîția ani și n-am intrat în colectivă nu pot să înțeleg și pace — spunea el. Vedeam an de an cum colectiviștii plecau acasă cu carele pline, și eu tot nu mă puteam hotărî. Se vede treaba că la bine ața te trage mai greu.

De la 15 martie de cînd a intrat în colectivă și pînă în prezent Voicu Tudor a făcut, împreună cu soția, 246 zile-muncă, pentru care a primit drept avans 639 kg. grîu (aproape tot atît cît au obținut individualii din comună la hectar), iar pe deasupra 25 kg. de brînză, zarzavaturi și 1.320 lei.

★

In ziua primirii avansului, președintele colectivei, tov. Eugen Cristescu a prezentat darea de seamă. De fapt el a făcut bilanțul activității colectivei de la începutul anului și pînă acum. Să-l ascultăm deci cu aceeași atenție cu care l-au ascultat colectiviștii chiar dacă știau pe de rost tot ce spunea el. La început, președintele a arătat ce a stat la baza succeselor obținute: colectiviștii au lucrat pămîntul așa cum scrie la carte, au pus și ceva îngrășăminte, au selecționat sămînța. În primăvară au grăpat și plivit culturile de cîte două ori. Rezultatul: au obținut de pe 64 ha. cîte 2.150 kg. de grîu la ha; iar la orz 1.800 kg. De pe cele 8 ha. de grădină au scos pînă în prezent 78.000 lei. Intreprinderile anexe — atelierele de fierărie, rotărie și tuburi — au adus pînă acum un venit de 48.000 lei. Din sectorul creșterii animalelor gospodăria a obținut în primele 7 luni ale anului, un venit de 74.000 lei. Dar aceasta nu este totul. După consfătuirea de la Constanța, colectiviștii au mărit numărul porcilor puși la îngrășat pînă la 50. Pe lîngă cele 21 vaci cu lapte, vor mai cumpăra vreo cîteva, astfel ca la sfîrșitul anului să fie în total 30.

Colectiviștii înțeleg însemnătatea deosebită pe care o are sporirea avutului obștesc. De aceea, acum în ziua împărțirii avansului au pus deoparte cantitatea statutară de produse și suma respectivă de bani. Ei se gîndesc nu numai la prezent, dar și la viitor.

Acum președintele face o scurtă pauză — se pare că a obosit de atîtea cifre și fapte — apoi reîncepe. Nu trece cu vederea pe cei care nu prea s-au înghesuit la lucru (obrajii lui Păun Constantin, Constantin S. Constantin ardeau ca focul cînd toate privirile erau ațintite asupra lor). Și, în fine, trece la punctul următor:

— Tovarășul Ivan Rașcu, pentru cele 384 zile-muncă, făcute împreună cu soția, primește 1.000 kg. grîu, 38 kg. brînză, 1.920 lei, zarzavaturi...

Este citat apoi Mitran Vasile cu 347 zile-muncă, Dinu Florea, Gh. Preda, Gh. Drăgoi, Dumitru Ștefan etc.

Aplauzele puternice arată că ședința consacrată împărțirii avansurilor s-a terminat. Acum însă urmează operațiunea principală. Dar pentru aceasta trebuie să mergem la magazie. Se împart acum 30.000 kg. grîu, iar la toamnă vor fi împărțite 46.000 kg. Este o căldură toridă. Dar cui îi pasă de ea? Cînd tovarășul Gh. Preda primește avansul cuvenit pentru cele 309 zile-muncă, nu uită să predea cantitățile de cereale contractate cu statul pentru care primește bani buni. La fel au procedat Gh. Drăgoi, Dumitru Ștefan și toți ceilalți care au încheiat contracte cu statul.

După împărțirea avansului, am stat de vorbă cu tov. Eugen Cristescu, președintele colectivei.

— In afară de cei 5 lei care s-au dat de la începutul anului îmi spunea el, pînă la sfîrșitul anului sperăm ca pentru ziua-muncă să distribuim numai bani cîte 15 lei.

Apoi președintele m-a invitat să facem o plimbare pe cîmp. Vroia să-mi arate lanurile de porumb. Ce-i drept e drept: au cu ce se lăuda. O frumusețe de porumb! După cele mai elementare calcule, de la porumb vor obține cam 3.500—4.000 kg. boabe la ha.

Lan bogat, mîndria colectiviștilor care la sfîrșitul anului se vor bucura mai mult decît acum la primirea avansului, de recoltele muncii unite.

Ing. FLORICA PLOPEANU

INTRECEREA

— SCHIȚĂ —

Deasupra satului se lăsa o negură deasă. Se insera, dar oamenii nici nu gîndeau să se ducă acasă. Adunați la o răspîntie de uliță, vorbeau cu aprindere.

— S-au împărțit avansurile în gospodăria colectivă, spuse un țăran Cică Ilie Bădoi a primit cincizeci de saci de bucate.

Numai Radu Ioniță, un bărbat înalt și vînjos, cu o față prelungă și cu ochi mari, sta mai departe și pufăia supărat. Își aducea bine aminte cum se petrecuseră lucrurile. Era o zi însorită de toamnă. Tot așa se strînseseră oamenii pîlcuri, pîlcuri, în răscrucea drumurilor și porneau spre sfatul popular. Unii predaseră cererile și-și aduseseră și vitele și carele și plugurile. Alții mai ședeau încă la îndoială...

Radu Ioniță avea cererea în buzunar. O scrisese în timpul nopții, la lumina lămpii. O semnase și el și nevasta, dar nu era hotărît. Semnase mai mult așa, să scape de Ilie Bădoi care se ținuse de el ca scaiul. Nu era zi în care Ilie să nu-l îndemne.

— Hai vecine, să intrăm și noi. Acolo o să fie bine!

Asta a fost tot în privința cererii. Dar cum s-a întîmplat că a rămas în afara gospodăriei? Și de aceasta, Radu Ioniță își aduce aminte destul de limpede. Abia se luminase de ziuă și Ilie îl strigase uitîndu-se la el peste gard:

— Hai vecine! Hai tovarășe Radule! Hai mai repede că azi avem zi mare.

În haine de sărbătoare și cu pălărie nouă, crestată pe mijloc, vecinul îl aștepta la poartă. Au plecat amîndoi pe uliță. Ilie vorbea într-una. Era vesel de parcă se ducea la însurătoare. Pe Radu Ioniță îl rodea însă neliniștea. Mergea pe lîngă tovarășul său și tăcea, iscodindu-l cu coada ochiului. „Se bucură de parc-ar fi apucat pe dumnezeu d-un picior. Ce l-a găsit așa nitamnesam, veselia? — s-a întrebat bănuitor.

A început apoi să facă socoteala: „Cîți cai o s-avem în colectiv? Dar boi?" I-a numărat pe degete, și-a găsit cu toți zece cai, șase perechi de boi și un măgar. Dar nici unul nu era mai acătării. S-a gîndit că toți o să pună ochii numai pe caii lui; o să-i înhame și o să-i pornească la drum.

Ce-a urmat mai apoi, Radu nu-și mai aduce bine aminte. Știe numai atît: cînd a ajuns la fîntînă, Ariton Buzatu i-a ieșit în cale:

— Stai s-aprind și eu, Răducule.

A aprins, a tras vreo două fumuri, dar țigara s-a stins, că era umedă. A apropiat-o iarăși de a lui Radu și-a pufăit puternic adăugind:

— Ai niște cai grozavi, măi neică! Cînd i-oi duce acolo între rîioșii lui Bădoi, ai lui Balaban... Mulțumesc pentru foc și drum bun, măi Răducule. Să dea dumnezeu să meargă toate lucrurile bine! — a adăugat Ariton îndepărtîndu-se și zîmbind șiret.

Radu Ioniță parcă atît a așteptat: să vină cineva să-i toarne puțin gaz pe foc. Și-a domolit pașii să nu-l ajungă din urmă pe Ilie. Apoi a cotit pe o uliță lăturalnică; a ocolit pe la marginea satului și s-a întors acasă. Cînd a intrat în odaie, a scos cererea din buzunar, a rupt-o în bucăți și-a azvîrlit-o în foc răsuflînd ușurat.

— Ce e cu tine, măi Radule? Ai înnebunit? De ce ți-ai luat vorba înapoi? — l-a întrebat a doua zi Ilie Bădoi venind acasă la el.

— Nu intru. Mai bine mai aștept, — a bîiguit Radu ținîndu-și privirile în jos.

— Nu te înduri de cai? — l-a luat din scurt Ilie Bădoi. Zi așa, ce mai umbli pe ocolite?

— Du-te tu. Dac-o fi bine, intru și eu la anul!

— Intri la anul! — l-a îngînat Ilie. Crezi că eu merg ca orbii?

— Ție ți-e mai ușor...

A vrut să spună că Ilie Bădoi e mai sărac, n-are ce pierde, dar acesta nu l-a mai lăsat să vorbească. Îmbujorat la obraji, a strigat:

— Pui rămășag că în cinci ani îmi fac casă mai frumoasă ca a ta? Că o să fiu mai înstărit decît tine?

— Tu? — s-a încontrat Ioniță.

— Eu.

— Fie, punem și rămășag. Da' să știi c-ai să pierzi. Pe ce te prinzi?

— Cine pierde, dă o vadră de vin și se lasă să-i taie celălalt o curea din spinare.

— Crezi c-o să cîștigi ca Păcală? Măi băiete vezi-ți de treabă c-o să pățești ca popa...

— Ca Păcală, ca popa, te prinzi, ori ba?

— Mă prind...

— Atunci să batem palma. La 5 ianuarie 1960, care dintre noi va avea o gospodărie mai înstărită va putea să taie o fîșie de piele din spinarea celuilalt și va cîștiga o vadră de vin.

— Așa! — a încuviințat Radu Ioniță.

Au întărit rămășagul c-o litră de țuică, pe care în afară de prinsoare, a dat-o Ioniță că era mai înstărit.

Mîndru și plin de sine, Radu glumea luîndu-l peste picior pe Ilie.

— Ai pielea bună? Iese o curea de pantaloni din spinarea ta, măi vecine?

A mai dat încă o litră de țuică și-a adăugat:

— Ilie, gîndește-te bine ce faci! Nu-mi e de vadra de vin și nici de curea. Vadra s-ar putea s-o dau tot eu și de curea să te iert, dar mi-e teamă să n-ajungi la sapă de lemn.

— Ba eu no să te iert. O să te silesc să dai vadra și o să-ți tai și fîșia de piele de pe spinare, i-a întors-o Ilie.

— Bine! Să nu-mi spui mîine, poimîine, că n-am încercat să-ți deschid ochii.

Așa se încheiase rămășagul dintre cei doi vecini. Și peste un an și ceva, se va încheia sorocul. Stînd între oameni, prin fața lui Radu trec frînturi din tot ce se întîmplase în anii care s-au scurs.

La un an de la înțelegere, cînd s-au împărțit primele roade în gospodărie, Radu Ioniță a prins și mai mare curaj. De pe cele șapte pogoane muncite cu familia, el a strîns aproape de două ori mai multe bucate decît a adus acasă Ilie Bădoi, cu nevastă-sa și feciorul pentru munca în colectivă.

— Vezi vecine? — s-a lăudat Ioniță răsucindu-și vîrful mustății. Ai să pierzi rămășagul...

— Așa-i, eu am adus mai puțin, a recunoscut Ilie Bădoi. Așa e la-nceput. Dar să mă vezi la anul, a adăugat sigur de sine.

Radu știa că Ilie Bădoi e comunist. Și și-a spus că în ședințele pe care le țin la partid, o fi aflat el ceva... Dar numaidecît s-a întors și și-a zis: „Așa se lăuda vecinul și anul trecut".

— N-ai să poți să-ți faci casă nouă înaintea mea, i-a mai spus Radu. Degeaba te lauzi.

— Nu te grăbi cu vorba, Radule! Știi proverbul: „Toamna se numără bobocii", iar la noi peste cinci ani, cum am făcut rămășag... E adevărat, anul ăsta ai adunat mai mult decît mine... Dar cît o să rămînă pentru tine? O parte trebuie s-o oprești de sămînță; alta să-ți cumperi plug, să-ți repari carul; iar alta s-o vinzi ca să-ți plătești dările. Cît te costă întreținerea cailor?

— Mă costă nițel, da' știu că mă port. Dimineața îi înham și mă urc în căruță. Nu mă duc ca tine, pe jos, tocmai la Valea Dropiilor...

După trei săptămîni, Ilie Bădoi a vîndut la cooperativă cîțiva saci cu porumb și și-a cumpărat un aparat de radio.

— He, hee!... — a rîs Ioniță cu poftă. Chelului ce-i trebuie: tichie de mărgăritar! Nu-și mai face el casă, dacă se ține de fleacuri.

În anul următor, Ilie Bădoi a adus acasă mai multe bucate decît Radu Ioniță. La început, lui Ioniță nu i-a venit să creadă, cu toate că a numărat sacii. Și-a spus că Bădoi vrea să încerce vreo șmecherie, ca să-l înșele. Mai apoi și-a dat seama că nu-i glumă și l-a cuprins ciuda. Privea pe furiș la Ilie-n ogradă și vedea cum acesta își întărea mereu gospodăria. În anul al treilea, vecinul își clădi casă nouă, de cărămidă, acoperită cu țiglă. Nevastă-sa se lăuda că în primăvara viitoare vor cumpăra și mobilă, iar grajdul vacii îl va pardosi cu ciment...

Și-a făcut și Radu casă nouă, dar în loc de cărămidă, a pus chirpici. Radu a chibzuit multă vreme: să se înscrie și el în colectivă, ori să încerce și altceva, ca să obțină venituri? În anii care-au trecut, a încercat multe. A făcut cărăușie... A încercat și grădinăria... Cu asta, a brodit-o mai bine. El muncea la grădină cu băieții, iar femeia se ducea la piață să vîndă zarzavaturile. „Am să-ți arăt eu vecine?" — spunea el în gînd.

Ilie s-a dus la el:

— Nu te mai zvîrcoli, hai să dăm naibii rămășagul și intră în gospodărie.

— Ți-e frică să nu pierzi?

— Nu pierd, dar e păcat de tine... Ce mai aștepți? Intră omule!...

— Nu intru... Am să cîștig rămășagul.

În vară, gospodăria lui Ilie Bădoi era ca un ghiveci cu flori. Cine trecea pe lîngă ea se minuna.

— Ei, Radule... Nici acum nu te dai bătut? — l-a întrebat Ilie...

— Mde... a bîiguit Radu.

— Ce mde?... Vrei să-mi fac curea din pielea ta? Mai bine scrie-te.

— Să nu-mi fac eu dintr-a ta!...

Radu Ioniță își aminti de toate astea și se gîndi: „Într-adevăr, gospodăria lui Bădoi e mai înstărită decît a mea. Peste un an și cîteva luni, la 5 ianuarie, o să vină la mine. O să-mi taie o curea din spinare și-o să-mi ceară vadra de vin. O să rîdă tot satul de mine. Adică de ce o să rîdă? A început să rîdă de-acuma. Cine m-a pus să fac așa rămășag"?

Fără să dea binețe oamenilor, se desprinse din loc și porni către casă. Era cald și cu toate că bătea un vînticel dinspre răsărit, lui Ioniță i se părea că se înăbușă.

Mohorît și abia suflînd, intră în casă și se culcă, dar nu putu să doarmă. Asculta cum o pasăre cînta în pomul din spatele casei. Se gîndea la Ilie Bădoi ..la sacii descărcați în hambar. Și parcă pasărea din grădină îi spunea: „O să-ți taie o curea din spinare".

„Nu-i vorba de curea. Nu mai sîntem pe vremea cînd se putea întîmpla una ca asta" — mormăi Radu cu voce tare.

Nici de vadra de vin pe care trebuia s-o dea, nu-i păsa lui Radu Ioniță. Ar fi dat-o bucuros și fără rămășag. Dar pentru altceva se frămînta. Ce s-ar fi întîmplat dacă intra și el în gospodărie? Unde ar fi ajuns? Ar fi fost mai tare decît Ilie?

Radu Ioniță se întoarse cu fața la perete și încercă din nou să adoarmă. Însă gîndurile nu-i dădeau pace. Făcu socoteala: cît a muncit și cît a cîștigat? Socoti hrana cailor. Apoi își aduse aminte că șase spițe de la roțile căruței trebuiau schimbate, iar plugul avea nevoie de fiare noi.

Altădată nu se gîndea la asemenea lucruri. „Dacă stai să numeri mereu foile din plăcintă, unde ajungi? — își spunea el. Așa se-ntîmplă în gospodărie. Întotdeauna este nevoie de cîte ceva. Ba să repari o ulucă la gard; ba să pui un geam în locul celui spart. Cîte și cîte!"... Acum, gîndul acesta nu-l mai părăsea. „Am să vînd roibul să-mi scot cheltuielile", — gîndi el — și-și făcu socoteala că s-ar putea să ia preț bun. Făcu din nou socoteala: cît a mîncat roibul pînă s-a făcut mare? Zîmbi. Socoteala îi ieșise bine. „Face să te ostenești cu așa mîndrețe de cîrlan".

Se gîndi că de-ar putea face cîte două transporturi pe săptămînă în oraș ori la gară, ar cîștiga mai bine. Ori de-ar avea pămînt mai mult: măcar zece pogoane... Își aduse aminte de vorbele pe care i le spusese Ilie odinioară și mormăi:

„Oricît aș munci eu... tot n-o să pot bate gospodăria colectivă. Acolo au agronom... au întindere mare de pămînt. Muncesc cu tractoarele și cu mașinile".

Radu Ioniță se sculă din pat, se îmbrăcă și după ce se învîrti fără nici un rost prin odaie, se așeză pe un scaun lîngă fereastră. Se lumina de ziuă. Pe bătătură, găinile cîrîiau cerînd hrană.

Ioniță ieși pe prispă. Numără găinile sale. Încercă să le numere și pe ale vecinului, dar renunță și se duse în curte, unde porcul guița îndrăcit. Îi dădu de mîncare și se uită, din nou, în ograda vecinului unde se auzea un grohăit.. Își spuse că porcul acestuia e mai mare decît al lui și-l cuprinse ciuda.

După ce îngriji caii, Radu se plimbă prin ogradă mai bine de două ceasuri. Plimbarea îl mai învioră puțin, căci se simțea cam rău după o noapte de nesomn. Trebălui apoi într-un șopron și privi pe furiș la pătulul lui Bădoi. Era aproape plin. Peste cîteva luni, cînd va aduce și partea ce i se cuvine pe anul ăsta, Ilie nu va avea unde s-o pună.

Se apropia prînzul. Ioniță intră în casă și se așeză pe un scaun. Cu fruntea încrețită fuma țigară după țigară. Începu să socotească: „Alde Bădoi sînt trei inși buni de muncă. Noi sîntem cinci. Am fi cîștigat de două ori cît el".

I se păru că poarta a scîrțîit și că în ogradă a intrat cineva. Privi pe geam dar nu văzu pe nimeni. Se întoarse către femeie și o măsură îndelung. Aceasta își făcea de lucru răsucind două gheme de ață. „Oare ce-ar fi să intru și eu în gospodărie? — se întrebă el. Poate mi-aș face viața mai ușoară".

Se gîndi la cai și simți o înțepătură în inimă. „Nu m-am îndurat să-i dau nici atunci cînd aveam numai doi. Dar acuma, cu trei?" Își aminti că în patru ani, în gospodăria colectivă s-au înscris mai mulți țărani muncitori; că gospodăria are animale mai multe și nu mai sînt jigărite ca odinioară. Văzuse chiar cîțiva cai mai frumoși ca ai lui. Pînă și mîrțoagele lui Ilie erau mai arătoase...

Înseninat de-o dată, se ridică de pe scaun și scotoci în ghiozdanul copilului, de unde scoase un caiet. Rupse două file de la mijloc și începu să scrie:

„Tovarășe președinte...

Vă rog să mă primiți și pe mine în gospodărie. Vin cu șapte pogoane, o căruță, un plug, o grapă..." Aici se opri. Se gîndi să ducă numai doi cai la colectiv. Pe celălalt să-l vîndă. Își alungă repede acest gînd, de teamă că s-ar putea să-i supere pe colectiviști și să nu-l primească în gospodărie. Înmuie penița în călimară, căci se uscase cerneala pe ea. Scrise mai departe: „...trei cai și o pereche de hamuri".

Împături hîrtia, o vîrî în buzunarul sumanului și spuse voios:

— Rămășagul tot eu o să-l cîștig, mă Ilie! Să te ții bine, că o să-mi fac curea din spinarea ta!

ȘERBAN NEDELCU

Sursă proprie de curent electric

Gospodăria agricolă de stat Stolnici, regiunea Pitești, era alimentată cu curent electric de la uzina comunală. Dar această uzină nu putea face față cerințelor mereu sporite de curent electric ale gospodăriei.

Inginerul Stancu Polifronie ajutat de maistrul Bădulescu a luat o inițiativă prețioasă. În incinta gospodăriei zăcea părăsit de multă vreme un grup electrogen stricat. Acest motor a fost reparat prin munca voluntară a celor doi tehnicieni și a unui grup de muncitori. Într-una din serile acestui sfîrșit de august, cînd motorul uzinei comunale tăcuse de mult, peste besna din curtea gospodăriei s-a revărsat lumina electrică. Era produsă de uzina gospodăriei.

De acum, la gospodăria agricolă de stat Stolnici mașinile de la atelierul mecanic nu vor mai amorți ore întregi din pricina lipsei de curent electric, stația de radioficare va funcționa continuu, în birouri și în casele oamenilor va arde becul electric.

FLOREA TISTULEASA
corespondent

ÎN TIMPUL LIBER

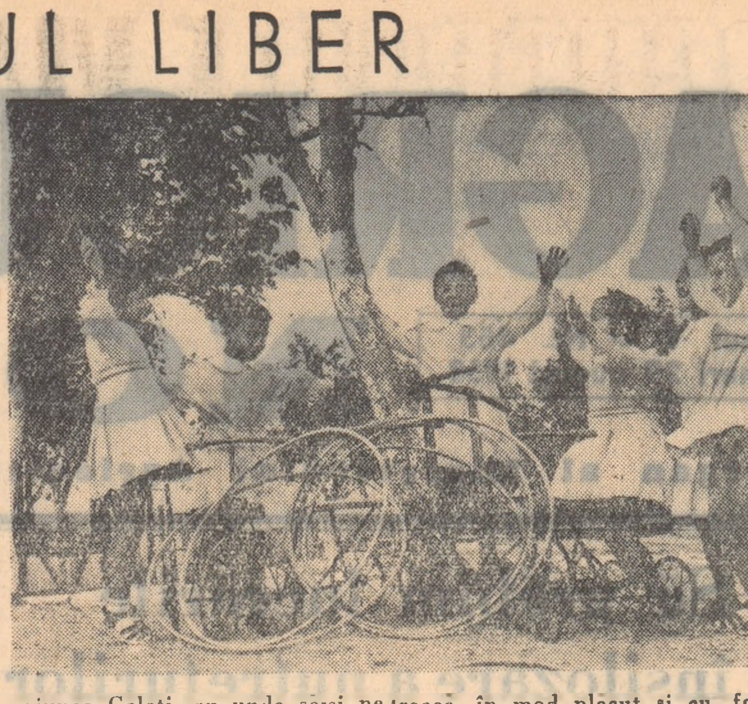

Oamenii muncii de la gospodăria agricolă de stat Odobești, regiunea Galați, au unde să-și petreacă în mod plăcut și cu folos timpul liber. Iată un grup din ei la clubul gospodăriei, înzestrat cu o bogată bibliotecă *(foto 1)*.

Copiii muncitorilor și tehnicienilor din gospodărie simt de asemenea din plin grija regimului nostru democrat-popular care le asigură o copilărie fericită. Plini de voioșie, ei se joacă în curtea căminului gospodăriei *(foto 2)*.

Apicultorii au predat mierea de albine contractată

Comuna Batogu din raionul Filimon Sîrbu, are mulți apicultori pricepuți. Dar parcă și mai pricepuți decît ceilalți sînt frații Bănică. Aceștia recoltează an de an mari cantități de miere de la fiecare colonie de albine. O parte din miere o contractează cu cooperativa de consum din comună. Recent, Mihalache C. Bănică, a predat cooperativei 100 de kg. de miere, iar fratele său Dumitru, 200 de kg. Și alți apicultori au vîndut cooperativei însemnate cantități de miere. Dumitru Burducea, de exemplu, a predat cooperativei 150 de kg.

Cu cei 3.000 de lei primiți pentru mierea predată, Dumitru Bănică a cumpărat în afara materialelor ce-i sînt necesare îndeletnicirii sale de apicultor, și multe alte articole de îmbrăcăminte și de uz casnic.

GH. JALBA
corespondent

—•—

Un frumos așezămînt cultural

În comuna Tiream, din inițiativa comitetului de partid și a comitetului executiv al sfatului popular comunal, s-a hotărît construirea unui nou cămin cultural.

Adunarea populară a aprobat ca întreaga contribuție de muncă voluntară din acest an, în valoare de circa 53.000 lei, să fie folosită la ridicarea acestui edificiu cultural. În afară de aceasta, sătenii de aici s-au înscris și cu o contribuție bănească în sumă de 50.000 lei.

Mobilizați de către comuniști și deputați, locuitorii din comuna Tiream au pornit cu însuflețire la construirea căminului cultural. Cu toate că erau ocupați cu muncile agricole din campania de primăvară și vară, zilnic 50—70 de țărani muncitori participau la lucru. În preajma zilei de 23 August ei izbutiseră să ridice căminul la roșu și să-l pună sub acoperiș. Pînă acum s-au făcut mai mult de 80.000 ore muncă voluntară.

În mod deosebit s-au evidențiat deputații Ilieș Ion, Mok Iosif, Halinca Carol, țăranii muncitori Francisc Kinczli, Gheorghe Darăban, Gheorghe Sălăjan, Maria Srepler, Maria Felber și alții.

Noul cămin cultural, cu o mare sală de teatru, o bibliotecă și alte încăperi, va fi unul din cele mai frumoase clădiri de acest fel din raionul Carei.

VASILE POP
corespondent

INFORMAȚII

Prin grija secției de învățămînt și cultură a sfatului popular regional Constanța, în 7 comune din regiune, printre care Cobadin, Casimcea, Țăndărei, Cogealac, vor lua ființă anul acesta noi școli agricole în vederea pregătirii de cadre calificate, necesare continuei dezvoltări a agriculturii dobrogene.

★

În toamna acestui an vor fi livrate agriculturii mai multe tipuri de mașini și utilaje noi, fabricate pentru prima dată la noi în țară. Astfel, agricultura va primi un prim lot de culegătoare de știuleți, împreună cu tot atîtea tractoare din noul tip UTOS-27, dotate cu ridicătoare hidraulice. De asemenea, vor fi livrate agriculturii 600 de semănători de cereale de o construcție îmbunătățită. Noile semănători vor avea 30 de rînduri în loc de 24 și sînt acționate prin sistemul hidraulic al tractorului.

★

Din seria mașinilor noi care vor fi livrate în toamna aceasta agriculturii, fac parte și primele 4 instalații pentru uscarea porumbului hibrid destinate gospodăriilor agricole de stat. În campania de toamnă va fi încercat un plug de tractor de o construcție îmbunătățită, și se vor analiza primele pluguri pentru desfundat via și plugul reversibil folosit în executarea arăturilor pe terenuri înclinate.

★

În regiunile București, Constanța, Galați și Timișoara, a început însămînțarea rapiței de toamnă. În acest an se va însămînța cu rapiță o suprafață cu circa 30.000 hectare mai mare decît în anul trecut.

Duminica trecută, în comuna Stanciova, raionul Timișoara, a luat ființă o gospodărie agricolă colectivă în care au intrat 135 de familii cu 140 de ha.

★

La Uzinele de mașini agricole din Bocșa Romînă începe fabricarea în serie a cultivatoarelor purtate în fața tractorului, care au fost experimentate cu succes în agricultură. Pentru mecanizarea muncilor la manipularea produselor agricole se execută în prezent un dispozitiv de încărcat și descărcat cartofi, sfeclă și alte produse dispozitiv acționat de asemenea, de la sistemul hidraulic al tractorului.

★

La Iași, se organizează între 1 septembrie și 1 octombrie „Luna Iașilor". Această acțiune urmărește intensificarea schimbului de mărfuri între oraș și sat și popularizarea realizărilor obținute de industria republicană, industria locală, unitățile agricole și cooperația meșteșugărească. Cu acest prilej, se organizează expoziții cu vînzare a produselor gospodăriilor agricole de stat și gospodăriilor colective din regiune.

★

Gospodăriile agricole de stat au livrat pînă zilele acestea statului 336.000 tone de grîu și secară. Această cantitate reprezintă 84 la sută din planul de livrări de cereale al gospodăriilor de stat. Fruntașe la livrări de cereale sînt Trusturile Gostat Galați și Constanța. De asemenea, în ultimele zece zile, gospodăriile agricole de stat din întreaga țară, au livrat peste 36.000 tone de legume, fructe și zarzavaturi.

C. E. C.-ul la a zecea aniversare

Cu 10 ani în urmă, la 1 septembrie 1948, s-a înființat Casa de Economii și Consemnațiuni. Ea s-a format prin contopirea Casei Naționale de Economii și Cecuri Poștale cu Casa de Depuneri. Noua instituție, organizată pe baze de-a întregul socialiste, se deosebește fundamental de instituțiile de acest fel existente înainte de 1 septembrie 1948. Primind sarcina de a dezvolta în rîndul oamenilor muncii spiritul de economisire a prisosurilor bănești, CEC o îndeplinește cu deosebit succes. Cîteva cifre vor întări această afirmație. Iată-le. În 1948 existau 723.700 de depunători la CEC; astăzi numărul lor se ridică la peste 2.584.000. O creștere și mai grăitoare a înregistrat volumul sumelor date de populație în păstrarea CEC. În cei zece ani care au trecut de la înființarea Casei de Economii și Consemnațiuni, suma depunerilor a sporit de circa 15 ori. Astăzi, la fiecare 7 locuitori există un libret de economii. Demn de subliniat e faptul că-n regiunea Constanța fiecare al 5-lea locuitor este depunător la CEC. Creșterea numărului de deponenți a avut loc în ultimii ani și e urmarea firească a sporirii veniturilor obținute de membrii gospodăriilor colective din regiune. În 1938, muncitorii și țăranii dețineau numai 4,8 din totalul depunerilor, fapt care oglindea repartiția venitului național în acea vreme. Astăzi, imensa majoritate a sumelor depuse aparțin muncitorilor și țăranilor muncitori. Și nu trebuie uitat că țăranii sînt și membrii ai băncilor cooperative care string, de asemenea, o parte din prisosurile bănești ale populației sătești.

Pentru buna deservire a depunătorilor, CEC și-a lărgit simțitor rețeaua de unități în cei 10 ani de existență (de la 1.195 la 15.966).

Apreciind rolul Casei de Economii și Consemnațiuni în construcția noastră socialistă, Consiliul de Miniștri al R.P.R. a instituit, printr-o hotărîre, distincția „Fruntaș în acțiunea de economisire". Distincția va fi acordată tuturor celor care prin activitatea lor contribuie la realizarea unui volum cît mai mare de economii, la atragerea de noi depunători. Primele distincții „Fruntaș în acțiunea de economisire" vor fi acordate la 1 septembrie a.c., cu prilejul împlinirii a zece ani de la înființarea CEC.

NOUTĂȚI

Alb de ciuperci produs în țara noastră

În practica culturii ciupercilor albe de gunoi, se folosește ca material de însămînțare miceliu sau alb de ciuperci. Produsul se prepară folosindu-se metode speciale de laborator care implică aparatură ce asigură sterilitatea și condițiile optime de creștere.

Albul de ciuperci ce se folosea în țara noastră era adus din străinătate, fapt ce frîna în mare măsură extinderea pe scară largă a culturii ciupercilor albe comestibile.

Anul trecut, în luna noiembrie, la centrul experimental de îngrășăminte bacteriene al Ministerului Agriculturii și Silviculturii s-a luat în studiu obținerea albului de ciuperci pentru producție. Încercările au fost încununate de succes. Din albul de ciuperci produs, pentru prima dată în țara noastră s-au obținut, după o serie de experiențe, ciuperci de foarte bună calitate.

În prezent se lucrează la realizarea condițiilor tehnice, pentru producerea pe scară industrială a noului preparat biologic.

„LACTOBACTERIN" pentru însilozarea nutrețurilor

Uneori la însilozarea nutrețurilor produsul obținut nu are calitățile dorite. Cauza constă în faptul că în masa nutrețului însilozat se desfășoară și procese fermentative dăunătoare. Dacă la însilozare se introduc culturi de bacterii acido-lactice în masa nutrețului procesele fermentative care duc la deprecierea nutrețului sînt stăvilite. În urma cercetărilor întreprinse în ultimii ani Centrul experimental de îngrășăminte bacteriene a dat în producție pentru prima dată în țara noastră un preparat bacterian, pentru însilozarea nutrețurilor denumit „Lactobacterin".

Experiențele de producție au arătat că prin folosirea Lactobacterinului se asigură conservarea în bune condiții a nutrețului, obținîndu-se astfel un nutreț însilozat de bună calitate. Acesta își menține culoarea aproape neschimbată, are miros și gust plăcut și un conținut ridicat de substanțe nutritive. Animalele îl consumă cu plăcere.

Pentru campania de însilozare care este în plină desfășurare, s-au trimis la unitățile agricole socialist-cooperatiste 22.000 de doze de Lactobacterin, cantitate care va servi la tratarea cu bacterii acido-lactice a 120.000 de tone de nutrețuri.

SATIRĂ și UMOR

EPIGRAME

Organele locale din satul Slobozia, raionul Hîrlău, au întîrziat pregătirea școlii din localitate în vederea începerii cursurilor.

Clopoțelul n-a sunat,
Dar fără-ndoială
E-o absență-aici în sat:
Grija pentru școală...

Din lipsa unei preocupări serioase, în raionul Mizil lucrează numai o mică parte din tocătoarele de nutreț.

Pe furaje mare preț
Nu se pune-aicea, dacă
Dînșii uită de nutreț
Și-n schimb... doar vreme toacă.

Există unele comune în care treierișul păioaselor încă nu s-a terminat, datorită în mare măsură proastei organizări a cetelor.

Neștiind ce-i aia graba,
Merge-ncet aicea treaba,
Fiindcă cu asemeni cete
Și progresele-s în-cete.

IGOR BLOCK

Multiplele întrebuințări ale unor linii de decovil

DRAGĂ JOIANA,

Află despre mine că nu mai sînt vițică. Am fost ridicată la categoria mînzată, încadrarea 3 pe 2, adică trei procente rație de furaje în plus, de două ori pe zi.

Să nu crezi, doamne ferește, că masa ni se servește acum transportată la domiciliu cu vagonetele. Nici pomeneală. De la siloz la grajduri furajele le cară cu spinarea, adică în căruță, tot Plăvan, bietul tata. Mama îi zicea că așa-i trebuie. Să muncească pînă s-o speti, dacă-i bou și nu face gălăgie să fie instalate imediat vagonetele, care, de cîțiva ani, de cînd au fost aduse în gospodărie, zac aruncate și le mănîncă rugina. Tata a spus că, deh... limba boului e lungă dar nu poate vorbi!

Cică din anul 1953 i s-au repartizat gospodăriei de stat Coțușca vreo 20 tone linii de decovil și vagonete. Doar o parte din linii au fost transportate de pe rampa gării Ungureni în gospodărie. Și ce crezi că pe tov. N. Puiu, care-i directorul gospodăriei, l-a răbdat inima să lase bunătate de linii nefolosite: De unde! A dat dispoziții să fie instalate ca... gărdulețe la niște ronduri de flori. Să vezi frumusețe de grădină ce-au făcut! Stam și eu și mă uitam la ea ca vițeaua la poarta nouă.

„Gospodar om tov. director" am spus eu plină de admirație. Dar mama s-a răstit la mine.

„Semeni cu tată-tu"! Vroia să-mi dea a înțelege c-aș fi bou. Dar eu nu pot fi bou din moment ce-s mînzată. Mi-a mai spus că n-am un pic de judecată, că liniile de decovil nu-s făcute pentru ca să se împrejmuiască cu ele rondurile cu flori. „Ai auzit tu, mă întreabă mama, de reducerea prețului de cost prin introducerea micii mecanizări în zootehnie?". Ce-i drept, despre așa ceva n-auzisem. Dacă tov. director și nici măcar tov. inginer șef Ion Smeu n-auziseră, — de vreme ce se continua căratul furajelor și evacuatul gunoiului de grajd cu căruța trasă de boi — de unde era să aud eu?

De altfel, mama cred că are ceva cu tov. director. Îl paște ea de mult! De cînd a dat dispoziții ca altă parte din șinele de decovil să fie folosite la facerea unor padocuri. Ce vrei împrejmuire mai trainică decît din fier?

Și-acum să-ți dau o veste bună. Știi că prin jurul rampii de la gara Ungureni noroiul a dispărut. Mama își aduce aminte că aici pe vremuri te afundai cu copitele în noroi pînă la glezne. Acum totul pare pavat. Și nu cu piatră, ci cu fier. Ai ghicit, sînt tot liniile de decovil, cele care n-au fost ridicate de pe rampă. Cu timpul, cînd rămînea împotmolită în noroi cîte o mașină, oamenii pavau o bucățică de șosea cu șinele de fier. Și uite așa azi o bucată, mîine o bucată, acum avem pavaj de-a binelea. Să-i mulțumească șoferii tov. director! Ba mai mult decît atîta. Ascultă și rumegă bine ce-ți spun. Tot tov. director, om cu suflet bun, anul trecut cînd a sosit în gara Ungureni un vagon de îngrășăminte chimice n-a fost egoist și nu s-a repezit să le ducă la Coțușca, să le folosească doar pentru interesele gospodăriei lui. Le-a lăsat pe rampă spre folosul tuturor și bucuria ploilor. Îngrășămintele au avut aceeași soartă ca și liniile de decovil. Sau poate le-a lăsat anume ca să îngrașe șinele, fiindcă acestea sînt după cum știi, tare slăbuțe, nu-s grase ca cele pe care merg trenurile accelerate.

L-am întrebat pe tata care-i adevărul și mi-a spus că el nu știe, că e bou. Am întrebat un mînz și el a rîs de mine. Mi-a spus că eu, ca vițică sînt cel mai prost animal din lume.

Spune-mi tu, dacă știi: o să lase acolo, la gară, șinele la îngrășat sau o să le aducă în gospodărie să le instaleze? Atunci, ni s-ar aduce furajele cu vagonetul și-ar scăpa bietul tata de cărat cu spinarea. Ce vise, tu soro, ce vise!

BĂLANA
mînzată de la ferma zootehnică
G.A.S.-Coțușca,
regiunea Suceava
pt. conformitate
G. VASIA și I. GOJA

ACEASTA E VIATA LOR

Ca să ajungi de la Turnu Măgurele la Slobozia Mîndra nu e prea greu. Nu se poate ca în zilele de lucru, ba adesea și în cele de sărbătoare, să nu dai peste vreunul din cele patru camioane ale gospodăriei agricole colective din sat, venite la bazele de recepție, cu cerealele contractate, sau trimise să încarce diferite mărfuri trebuitoare gospodăriei. Camionul cu care am avut eu norocul să fac cei 30 de kilometri în susul Oltului, adusese roșii la piață.

Iată-mă ajuns la gospodăria agricolă colectivă „1907" din comuna Slobozia Mîndra, raionul Turnu Măgurele. Primul colectivist cu care am vrut să stau de vorbă în afară de cei din conducerea gospodăriei e brigadierul Andrei Nedelcu. Am aflat despre el că e un om modest, harnic, cinstit. A intrat în gospodărie chiar de la înființare, din iulie 1949 și a îndeplinit, vreme de nouă ani, funcția de brigadier. Dar, a trebuit să-l aștept pînă seara, căci era undeva, pe cîmp.

De așteptat o jumătate de zi nu e lucru greu la Slobozia Mîndra. Chiar peste apa Oltului, la cîteva sute de metri de sediu e grădina cu cele mai frumoase roșii pe care le-am văzut vreodată. Cele de o jumătate de kilogram una sînt aci un lucru obișnuit.

— Acum e sezonul roșiilor, îmi explică șeful brigăzii legumicole. Dar tot atît de mult te-ai fi mirat de ceapa, de usturoiul, de varza pe care o creștem aici, dac-ai fi venit la timpul potrivit. Deocamdată ține această roșie care trebuie să aibă aproape trei sferturi de kilogram, ca o amintire din partea noastră. De altfel, azi au fost pe aici doi tovarăși de la cinematografie. Pregătesc un film cu ocazia împlinirii celor nouă ani de la înființare. Le-au făcut și lor cu ochiul roșiile noastre și le-au tras în poză. Acum așteptăm să le vedem pe pînză, la căminul cultural.

Pînă seara, timpul a zburat. Nu departe de grădini e bostănăria, unde n-am intrat de teamă să nu primesc și acolo cel mai frumos pepene verde. Am urcat pe la una din vii, unde începuse recoltatul strugurilor tămîioși, apoi pe la grajduri și ateliere. Gospodăria are o fermă de 100 de vaci și 240 perechi de boi, 1.300 de oi, 180 de porci, 1.600 de rațe, 300 de gîște, 300 de găini și 63 de stupi.

Odată cu seara, a picat și cel așteptat. Bucuros, m-am așezat la masă în fața lui, mi-am pregătit creion și hîrtie și-am așteptat. Am așteptat cu inima bătînd, sigur că voi afla cele mai interesante întîmplări în legătură cu viața din gospodărie. Dar tovarășul Andrei Nedelcu nu știa de unde s-o înceapă. Iar eu nu aș fi vrut să-i îndrum povestirea numai într-o anumită direcție ca să nu-l fac să lase laoparte cine știe ce lucru important.

Brigadierul Andrei Nedelcu e un om de statură potrivită, cu obrazul brăzdat și cu ochi vii. Are ceva potolit în vorbe și înfățișare, care nu te face să bănui dîrzenia și hotărîrea din fapte.

— Păi, cum să fie, începe el. A fost bine. In 1949 — cam pe vremea asta, am făcut colectiva. Am intrat și eu. De atunci am muncit întruna, și-o să muncesc mai departe în gospodărie, c-aici e viața mea.

Apoi povestitorul a tăcut. Am căutat să-l fac să-mi mai destăinuie ceva interesant, dar degeaba. Brigadierul Andrei Nedelcu nu socotea că a făcut nimic deosebit. Recunoaște că la început a fost greu, pentru că erau puțini. Brigada lui fiind împrăștiată în tot satul, în fiecare dimineață trebuia să alerge ceasuri întregi să-și adune oamenii. Era greu și pentru că planul zilnic îl făcea președintele, iar membrii brigăzii nu știau de azi ce vor face mîine. Era greu pentru că unii trăgeau a lene, și nu prea veneau la lucru. Da, a fost greu și în 1952, cînd chiaburii și alți dușmani ai colectivei au încercat să provoace zîzanie, să înfierbinte spiritele și să facă o parte din membrii mai noi să se retragă. Multe familii s-au șters atunci de la colectivă. Dar curînd au cerut să se înscrie în gospodărie mai mulți decît se retrăseseră. Au avut un bucluc și în 1954 cu alte familii. Și acestea au dat crezare zvonurilor mincinoase ale chiaburilor și s-au retras. Dar n-au împlinit anul și au venit să fie reprimiți. Membrii gospodăriei nu prea voiau să-i reprimească.

Voiau să se convingă dacă toți cei ce au adus din nou cerere sînt hotărîți să intre și să rămînă în gospodăria colectivă, sau aleargă așa, după cum bate vîntul. Pînă la urmă i-au primit pe toți. Dar nu le pare rău. Oamenii muncesc cu rîvnă. Unii sînt fruntași.

— Incolo, a încheiat Andrei Nedelcu, ce să mai fie? Muncim cu toții și ne vedem de treburile noastre.

Mai mult de atita n-a fost chip să scot de la povestitor. I se părea firesc că oamenii au muncit cu dîrzenie, că au construit, că acum vin cu toții la lucru, că întrecerea între brigăzi e tot mai bine organizată, că atunci cînd cele două combine ale S.M.T.-ului s-au cam împotmolit în grîul căzut și încurcat, colectiviștii au sărit toți ca unul și în cîteva zile au pus jos șapte sute de hectare. La sfîrșit de tot, tovarășul Nedelcu și-a adus aminte de întrebarea mea de atîtea ori repetată:

— Intîmplări deosebite, a zis el clătinînd din cap după cum vezi n-au fost. Sau nu le știu eu. Tovarășul Dachin, secretarul organizației de bază știe. El e feciorul lui Dachin, cel omorît de boieri la 1907. El a luptat de la început pentru înființarea colectivei. Da, da. El știe. Trebuie să fi venit.

M-am ridicat de la masă și am mulțumit cu toată căldura tovarășului Andrei Nedelcu. Nu-mi spusese nici o întîmplare deosebită, dar m-a făcut să-mi dau seama că pe oamenii aceștia nu întîmplările răsunătoare, deosebite, îi interesează, ci munca de fiecare zi, munca încordată pentru înflorirea gospodăriei: pentru mai multe cereale, animale, construcții, pentru mai multe produse și venituri bănești fiecărui colectivist harnic.

Aceasta e viața lor.

V. GAFIȚA

O crescătorie de tineret bovin în munții Carpați

Pentru sprijinirea fermelor de vaci ale gospodăriilor agricole cooperatiste, din inițiativa secției agricole a regiunii Pitești s-a înființat în comuna Dîmbovicioara un punct de creștere pentru tineretul bovin. Pentru a asigura condiții bune de creștere a animalelor, organele agricole de aci au ales golul de munte „Dealul Sasului" de pe raza acestei comune. Acest gol ce posedă o pășune bogată întinsă pe o suprafață de 700 ha căreia i s-au administrat și îngrășăminte chimice, oferă în prezent celor 300 juninci de rasă Schwyz o hrană consistentă. Ca urmare a hrănirii raționale și a bunei îngrijiri dată animalelor de către îngrijitorii Niculae Tucă, Iosif Stoian, Ion Cojocaru și alții, junincile au cîștigat lunar în greutate un spor de cîte 10—15 la sută. Hrana și apa sînt asigurate. Rămîne doar ca tov. din conducerea acestui punct să se îngrijească din timp de construirea unui adăpost pentru cazarea animalelor pe timp nefavorabil.

GH. BOBOC
corespondent

UN GRAJD NOU

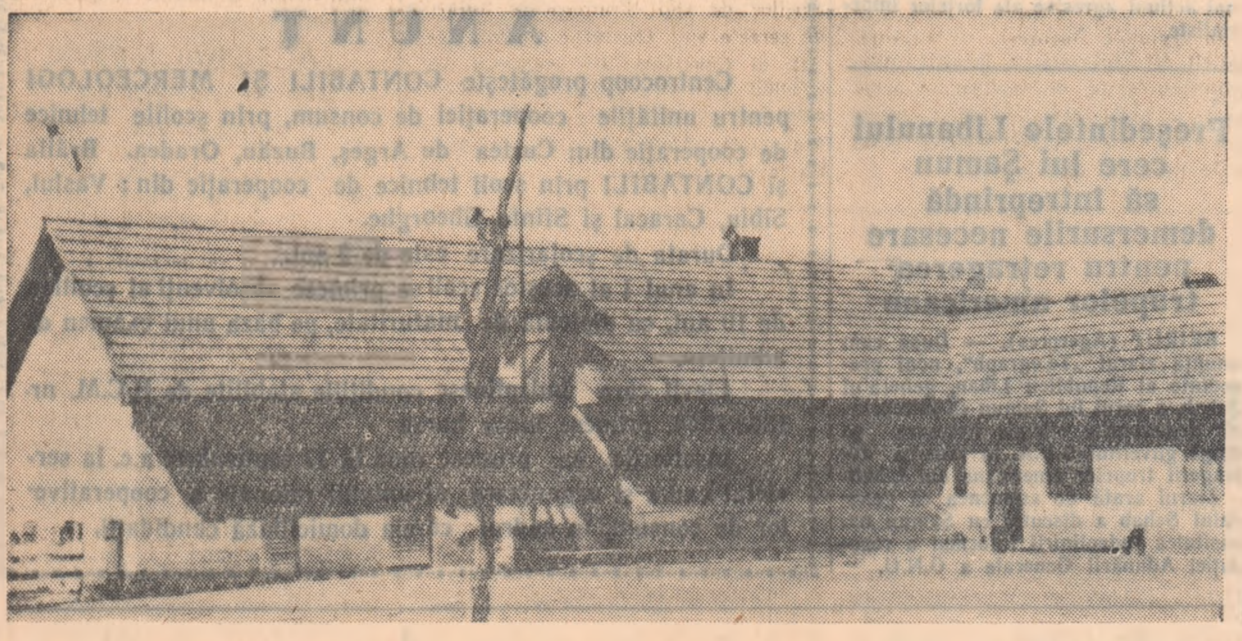

In fotografia de față se vede grajdul comunal al comunei Bereni din Regiunea Autonomă Maghiară, construit de curînd.

ANCHETA NOASTRA

CONSTRUCȚII din resurse proprii

Creșterea efectivelor de animale, ameliorarea raselor, conservarea produselor agricole, adăpostirea utilajelor, diferitele procese de prelucrare și fabricație, necesită construcții bune și corespunzătoare specificului de producție. Acest lucru l-au înțeles colectiviștii din raionul Medgidia, regiunea Constanța. In cele 59 de gospodării colective din raion, s-au planificat să se construiască în anul 1958 nu mai puțin de 250 obiective cuprinzînd grajduri, maternități, cotețe de păsări, saivane, silozuri, magazii, remize, pătule etc. Din acestea pînă în prezent sînt terminate peste 150, iar multe sînt în diferite stadii de construcție.

FOLOSESC PE SCARA LARGA RESURSELE LOCALE

La începutul acțiunii de ridicare a construcțiilor, în raionul Medgidia, ca de altfel în întreaga regiune Constanța, s-a manifestat tendința de a face construcții scumpe, folosindu-se numai materiale din fondul centralizat. Dar cum numărul obiectivelor ce trebuiau construite era în continuă creștere, s-a ridicat ca o necesitate problema folosirii resurselor locale: piatră, chirpici și altele. Se poate spune că în afară de ciment și materialul lemnos, celelalte materiale necesare construcțiilor — piatră, var, cărămidă, chirpici, stuf, nisip — provin din resurse locale. Gospodării colective ca: Ovidiu, Dunărea, Gura Dobrogei și altele și-au fabricat singure cărămida necesară construcțiilor, iar surplusul l-au valorificat. Multe gospodării au cuptoare de var. De exemplu gospodăria colectivă din Dunărea a ars pînă acum aproape 50 de tone de var, cea din Ovidiu peste 30 de tone de var etc. Colectiva din Mihail Kogălniceanu a ridicat un grajd pentru vaci, 2 pentru animale de muncă, precum și alte cîteva obiective cu materiale din resurse locale. Același lucru l-a făcut și colectiva din Corbu de Sus. Aici s-au produs 30.000 cărămizi, 18.000 bucăți chirpici, s-au scos 400 m.c. de piatră. Cu acestea s-au ridicat: un grajd pentru animale mari și unul pentru vaci, o magazie și două silozuri, iar peste puțin timp vor fi gata un pătul, o puierniță, o remiză și un siloz.

Se poate spune că prin folosirea resurselor locale, calitatea construcțiilor nu este de loc micșorată.

Deosebit de semnificativ este și faptul că dacă pînă acum în multe gospodării colective se angajau meșteri zidari, ceea ce ridica mult valoarea construcțiilor, acest lucru nu se mai întîmplă astăzi aproape nicăieri, deoarece acum lucrează brigăzi și echipe formate din colectiviști.

NU AȘTEAPTA NUMAI CREDITE DE LA STAT

Statul a acordat colectiviștilor credite în valoare de 5.000.000 lei. Din aceștia, în primele șapte luni s-au cheltuit 2.100.000 lei. Dar colectiviștii n-au mers pe linia ridicării construcțiilor numai din creditele primite de la stat, ci au căutat să folosească în măsură cît mai mare fondurile proprii. Astfel, colectiviștii din comuna Basarabi, au folosit la ridicarea construcțiilor 42.000 lei din credite și 73.000 lei din fonduri proprii. De asemenea, cei din Palazul Mare au folosit 60.000 lei din credite și peste

(Continuare în pag. a 4-a)

LA PESCUIT

Printre ramurile de producție ale gospodăriei colective „Socialismul" din satul Calica, raionul Tulcea, se numără și piscicultura. In foto: brigada lui Niculae Berezea la pescuit.

Insilozează furaje

In aceste zile pentru muncitorii și tehnicienii gospodăriei agricole de stat Sighet, o preocupare de seamă este însilozarea unor cantități cît mai mari de nutrețuri. Ca urmare a producțiilor sporite de lapte obținute în anul trecut, conducerea gospodăriei a hotărît ca în acest an să însilozeze o cantitate dublă de nutrețuri, și anume de 2.150 tone.

Pentru buna desfășurare a acțiunii de însilozare, din inițiativa tov. ing. N. Cristescu, s-a prevăzut cuplarea unui tractor cu două tocători mecanice ce pot toca zilnic, cîte 40—50 tone de nutreț.

Avînd sprijinul comitetului orășenesc U.T.M. care a mobilizat tinerii din întreprinderile orașului Sighet, pînă în prezent la gospodăria de stat s-au însilozat peste 1.000 tone nutrețuri. Printre cei fruntași se numără tractoristul Aurel Ardelean și rutieristul Teodor Popovici care depășește zilnic norma de transport cu 20—25 la sută.

◆

Măsuri menite să apere sănătatea animalelor

In comuna Cîndești, raionul Buhuși, organele sanitar-veterinare cu sprijinul țăranilor muncitori se străduiesc cu succes să apere sănătatea animalelor. Astfel, pentru a preveni îmbolnăvirea acestora, agentul veterinar Teodor Nasiescu, ajutat de deputații Gheorghe State și Ion Stan, au efectuat în această perioadă circa 2.000 vaccinări antiagalactice la ovine cărora li s-a aplicat și tratamentul corespunzător pentru distomatoză (gălbează). De asemenea, au fost vaccinate circa 800 capete porcine contra pestei precum și 2.500 păsări contra pestei aviare. Nu au fost neglijate nici vitele mari. Bunăoară, 800 vite cornute mari au fost vaccinate contra antraxului.

T. VASILACHE
corespondent

Invățînd din recomandările consfătuirii de la Constanța

Repartizarea și folosirea rațională a îngrășămintelor în cîmpia din vestul țării

(Urmare din nr. trecut)

Prof. dr. C. V. OPREA
și ing. V. ROȘA
de la Institutul agronomic Timișoara

O altă categorie însemnată de soluri o constituie și aceea a cernoziomurilor. Acestea sînt în general soluri cu toate însușirile fizice și biochimice bune, avînd o putere de producție mare și aproape constantă, spre deosebire de lăcoviști a căror capacitate de producție deși mare este totuși nesigură de la an la an. Cernoziomurile sînt destul de recunoscătoare la îngrășăminte dînd recolte mult sporite. Astfel, cînd a fost aplicată pe cernoziomuri o cantitate moderată (6-8 tone de gunoi de grajd la ha.) împreună cu 100-150 kg. la ha. superfosfat și 100-150 kg. la ha. azotat de amoniu au fost obținute sporuri mari de recolte (16-40 la sută). Asemenea sporuri au fost înregistrate la stațiunea experimentală ICAR Lovrin, gospodăriile agricole de stat Grabăț și Jimbolia, gospodăria colectivă Nădlac și altele.

Pe cernoziomuri îngrășămintele organice pot fi cu multă ușurință înlocuite cu cele minerale care trebuie însă administrate la semănat și suplimentar. Astfel, pe cernoziomul ciocolat de la stațiunea experimentală ICAR Lovrin s-a obținut în anul 1951-1952 o recoltă cu mult mai mare cînd au fost aplicate 60 kg. la ha. element activ N.P.K., decît în cazul folosirii a 20 tone la ha. gunoi de grajd. S-a observat de asemenea, că îngrășămintele granulate organo-minerale date chiar în doze mici sînt capabile să dea sporuri mari de recoltă. Tot la stațiunea experimentală ICAR Lovrin, s-a constatat că 1 kg. de îngrășămînt fosfatic dat sub formă de pulbere, a dat la grîul de toamnă un spor de 4,2 kg., iar atunci cînd a fost administrat sub formă granulată organo-minerală, 10,4 kg. grîu.

Prășitoarele — porumbul, sfecla de zahăr și culturile tehnice — (cînepa, ricinul) găsesc în general pe cernoziomuri condiții de dezvoltare foarte bune, mai ales dacă lucrările agrotehnice cele mai indicate sînt îmbinate cu îngrășarea de bază suplimentară. La stațiunea experimentală ICAR Lovrin, de exemplu, s-a obținut în 1953 o producție de peste 10.000 kg. la ha. porumb hibrid după ierburi perene, prin aplicarea unei agrotehnici superioare la care s-a adăugat o îngrășare de bază cu 30 de tone la ha. bălegar și suplimentar 100 kg. la ha. azotat de amoniu și 150 kg. la ha. superfosfat. Problema eficacității îngrășămintelor de bază și suplimentare s-a urmărit și la gospodăria de stat Variaș, regiunea Timișoara. Aici, în anul 1955, au fost aplicate 20 tone la ha. gunoi de grajd ca îngrășămînt de bază, la care au fost adăugate 175 kg. la ha. azotat de amoniu, 290 kg. la ha. superfosfat și 175 kg. la ha. sare potasică. La prașila a 2-a s-a făcut îngrășarea suplimentară. Cu 19,2 kg. azot, 20,4 kg. potasiu și 11 kg. fosfor s-a obținut o recoltă de 5.257 kg. porumb boabe la ha., iar de pe terenul neîngrășat numai 1.911 kg. la ha. Experiența a arătat de asemenea, că azotul este acela care a influențat cel mai mult sporul de recoltă. Fiecare kilogram de azot folosit a adus un spor de 29,6 kg. boabe, cel de fosfor 24,7 kg. iar cel de potasiu de 22,2 kg.

Sfecla de zahăr dă și ea pe cernoziomuri sporuri mari de recolte dacă se administrează îngrășăminte de bază și suplimentare.

În concluzie pe cernoziomuri se recomandă pentru cereale • îngrășare combinată compusă din 20 tone la ha. gunoi de grajd bine descompus, la care se adaugă 150 kg. la ha. superfosfat ca îngrășare de bază, iar suplimentar 100 kg. azotat de amoniu la ha.; o îngrășare simplă alcătuită din 100 kg. la ha. azotat de amoniu, plus 200 kg. la ha. superfosfat date toamna la semănat și 100 kg. azotat dat suplimentar primăvara. Pentru porumb și alte prășitoare este indicată îngrășarea combinată formată din 30 tone la ha. gunoi de grajd, dat toamna, plus 200 kg. la ha. superfosfat și 150 kg. la ha. azotat dat primăvara, la arătura de însămînțare.

Pentru sfecla de zahăr se vor folosi aceleași îngrășăminte cu doze mărite, dîndu-se 200 kg. la ha. sare potasică la prașila a doua. Pe cîmpia înaltă din restul țării, pe platouri, coline și dealuri se întîlnesc cernoziomurile brune, solurile brune, brun-roșcate de pădure și podzolurile.

Cernoziomurile brune au o textură luto- nisipoasă, sînt slab structurate, cu reacție slab acidă, mediocru aprovizionate în humus; au un conținut mijlociu în substanțe hrănitoare. Aceste soluri prezintă un caracter tranzitoriu către solurile brune și brun-roșcate de pădure care sînt însă mai grele, mai compacte. Fertilitatea tuturor acestor soluri este mult influențată de relief, întrucît sînt supuse fenomenelor de eroziune. Pe locurile înclinate se recomandă să se dea îngrășăminte în cantități mai mari și mai ales organice.

In general pe toate solurile arătate mai sus îngrășămintele oganice (gunoiul de grajd) sînt mai necesare decît pe cernoziomuri. Influența îngrășămintelor pe aceste soluri este scoasă în evidență de următoarele exemple: la Bencecul de Sus, regiunea Timișoara, pe solul brun s-a obținut în anul 1955 o recoltă de grîu de 3.000

(Continuare în pag. a 4-a)

SĂ GRABIM PREGATIRILE

In aceste zile mecanizatorii din stațiunile de mașini și tractoare zoresc pregătirile pentru ca muncile de toamnă să-i găsească gata de a începe lucrul. S.M.T.-urile din regiunea Timișoara au terminat încă de la data de 20 august reparația semănătorilor. Și S.M.T.-urile din regiunile Autonomă Maghiară și Pitești sînt pe terminate cu pregătirea mașinilor de semănat. In aceste regiuni procentul atins la reparații este de 83,7—99 la sută.

Nesatisfăcător este însă ritmul reparațiilor în S.M.T.-urile din regiunile Hunedoara, Suceava, Ploești și Bacău, unde au mai rămas de reparat sute de semănători. Procentul de realizare a planului la repararea acestor mașini este cuprins între 42,8 și 63,7 la sută. Curios este faptul că deși aceste regiuni nu se plîng de lipsa pieselor de schimb cum se întîmpla în alți ani totuși pregătirea semănătorilor de păioase bate pasul pe loc. Aceasta denotă că unitățile S.M.T. nu acordă atenția cuvenită pregătirii utilajului ce va fi solicitat peste puțin timp. Ca urmare pe întreaga rețea a S.M.T.-urilor, semănătorile au fost reparate numai în proporție de 73,4 la sută.

Starea tehnică a parcului de tractoare din unități este în general bună, cu excepția unui număr de 1.588 tractoare ce sînt în reparație. Din ele aproape jumătate (775 bucăți) au reparații accidentale. Procentual cele mai multe tractoare de reparat sînt în S.M.T.-urile din regiunile Ploești, Constanța, București și Craiova.

Trebuie arătat aici că o cauză importantă datorită căreia reparatul tractoarelor se desfășoară într-un ritm nesatisfăcător îl constituie lipsa unor piese de schimb. Este vorba de curele pentru ventilator, segmenți cotă normală KD, chiulase KD, anvelope față și spate UTOS etc., repere ce nu se găsesc în magazinele bazelor de aprovizionare. De asemenea se semnalează și lipsa fiarelor de plug.

Conducerile S.M.T.-urilor ca și bazele de aprovizionare au datoria să ia de urgență măsurile ce se impun pentru ca muncile agricole de toamnă să găsească întreg utilajul necesar bine pus la punct.

MAI MULTA ATENȚIE PREȚULUI DE COST AL CARNII DE PORC

Gospodăriile agricole de stat din regiunea noastră au în turmă 15.505 capete porcine, din care 1.365 scroafe matcă. La aceste efective, unitățile trebuiau să obțină în prima jumătate a anului un număr de 9.758 purcei și să livreze statului 141 tone de carne. Punînd în practică recomandările consfătuirii de la Constanța gospodăriile au luat în primăvara aceasta noi măsuri pentru sporirea producției, ceea ce a făcut ca sarcinile să fie nu numai îndeplinite, ci chiar depășite: la purcei cu 1.131 capete, iar la carne cu 25 tone.

Depășirea numărului de purcei a fost posibilă datorită montei dirijate a scroafelor cu vieri de bună calitate. Deoarece în unitățile noastre nu există nici o fermă de selecție, menționăm că metoda aplicată a fost monta heterospermică repetată. Aceasta a permis să se obțină un procent de prolificitate la fătare de 7,6 pe cap de scroafă. Demn de subliniat este și faptul că, asigurînd purceilor rații suplimentare de orz prăjit, lapte tras etc., majoritatea gospodăriilor i-au înțărcat la o greutate medie de peste 14 kg. Păcat însă că după aceea multe dintre unități au aplicat o furajare unilaterală (numai cu porumb și tărîțe) neglijînd totodată importanța taberelor de vară pentru tineret. Consecința? Realizarea unui spor zilnic mediu de creștere în greutate de numai 235 gr. în loc de 280 gr. la un consum de unități nutritive aproape egal cu cel planificat. In ultima vreme, se constată însă că o serie de gospodării, printre care Stîlpu, Movila Vulpii, Țintești etc., au înlăturat aceste deficiente de întreținere și furajare a tineretului, înregistrînd sporuri medii zilnice de creștere în greutate cu mult mai mari decît cele planificate.

In cadrul Trustului regional Gostat Ploești există în prezent două îngrășătorii, la gospodăria Cilibia și Ploești. Încă de la începutul anului, în aceste îngrășătorii s-a realizat un spor mediu zilnic de 483 gr. la fiecare porc pus la îngrășat. Aceasta a fost posibil datorită aprovizionării în permanență cu sortimente variate de furaje concentrate și industriale, furajării masive cu lucernă, folosirii chibzuite a spațiului de cazare și aplicării întocmai a minimului sanitar-veterinar. O măsură importantă a fost și îngrășarea peste plan a unui mare număr de porci. Trebuie menționat de asemenea și faptul că personalul care deservește cele două îngrășătorii a fost școlarizat în tot timpul iernii anului 1957-1958. Pentru a livra statului cît mai multă carne de porc peste plan, începînd din vara aceasta au fost organizate două tabere de vară (la Săhăteni și Stîlpu) în vederea îngrășării rapide a tineretului. Aci sînt puși la îngrășat 1000 de purcei rezultați din fătările din luna iunie.

Dar, dacă producțiile obținute de gospodăriile noastre sînt mulțumitoare, nu același lucru se poate spune și despre costul lor. Bunăoară, prețul de cost la creșterea în greutate a tineretului a fost depășit cu 2,78 lei per kg. iar la îngrășat cu 0,15 lei. Cauza? Atît depășirea consumurilor specifice de unități nutritive, cît și unele cheltuieli peste plan la o serie de gospodării, printre care Puchenii Mari, Cîndești etc. De acum, problema nr. 1, care se pune în prezent, este ieftinirea pe toate căile a cărnii de porc pe care avem sarcina s-o livrăm statului.

In urma consfătuirii de la Constanța, gospodăriile agricole de stat din regiunea Ploești s-au hotărît să mărească cu mult efectivul de porcine. Astfel, pînă la sfîrșitul anului 1959, se va ajunge la 1.800 de scroafe și se va pune la îngrășat 14.000 de porci (în 1958 sînt la îngrășat 8.500). In acest scop, s-au luat măsuri să se procure o parte din efective prin mijloace proprii, să se construiască o îngrășătorie la gospodăria din Rîmnicu Sărat și să se modernizeze cele existente, asigurîndu-se canalizarea, alimentarea cu apă a fiecărui padoc, electrificarea și mica mecanizare a procesului de producție. In asemenea condiții, gospodăriile agricole de stat din regiunea Ploești vor putea contribui în mai bună măsură la aprovizionarea populației cu carne. Pentru aceasta însă, este nevoie ca și acum, în lunile care au mai rămas, să se dea bătălia pentru realizarea unei producții sporite și ieftine.

Ing. N. BORCESCU
șeful serviciului zootehnic — Trustul Gostat Ploești

CU MAȘINILE MUNCA *e mai spornică,* MAI EFTINA

Faptul că S.M.T.-Tecuci, regiunea Galați, este mult solicitat de unitățile agricole socialiste din raza de activitate de a executa un volum tot mai complex de lucrări agricole mecanizate, dovedește pe deplin că acestea și-au dat seama de superioritatea lucrării pămîntului cu mașinile. Totuși, printre unitățile deservite mai sînt unele gospodării colective și întovărășiri agricole, — ce-i drept puține la număr, — care folosesc în foarte mică măsură mașinile S.M.T.-ului la executarea lucrărilor.

Intovărășirea din Cerțești, de exemplu, posedă o suprafață de teren de 590 hectare. Intovărășiții au posibilitatea de a-și lucra ogoarele cu mașinile S.M.T.-ului, stațiunea avînd repartizată aici brigada a V-a de tractoare de sub conducerea lui Dibu Gheorghe, formată din 2 I.A.R.-uri și 5 K.D.-uri, împreună cu setul de mașini necesare muncilor agricole de peste an. Cu toate acestea, întovărășirea a încheiat contract doar pentru lucrarea de bază (aratul), restul lucrărilor făcîndu-le cu mijloace proprii.

In toamna anului trecut întovărășirea a semănat grîul de pe cele 157 hectare cu mijloacele proprii. Același lucru s-a întîmplat și în campania de primăvară din acest an. S.M.T.-ul a executat mecanizat la această unitate doar lucrările de arături, cultivație (pe o mică suprafață) și treierat, iar semănatul și seceratul s-a făcut cu mașinile pe suprafețe mici.

Să vedem acum cît de mari sînt avantajele lucrării pămîntului cu mijloacele mecanizate și dimpotrivă, cît sînt de costisitoare lucrările efectuate cu atelajele sau cu brațele. Folosind mașinile S.M.T.-ului gospodăria colectivă „23 August" din aceeași comună a executat atît semănatul cît și prășitul și seceratul într-un timp mult mai scurt (cu 25-55%) decît întovărășiții din Cerțești, lucrările făcute cu mașinile, fiind neîndoielnic și de mai bună calitate.

De pe urma muncii pămîntului cu mijloacele mecanizate s-au scos și recolte mai mari. Anul acesta, de pildă, în vreme ce întovărășiții, au recoltat în medie numai 800 kg. grîu și 1.000 kg. orz la ha., colectiviștii din comună au dobîndit cîte 1.372 kg. grîu, 1.302 kg. orz și 2.100 kg. ovăz în medie la ha. Diferența apreciabilă obținută în aceleași condiții de climă și sol, dovedește clar că în obținerea unor bune rezultate, pe lîngă celelalte condiții de bază tehnico-organizatorice, contribuie și mecanizarea lucrărilor.

Totodată trebuie arătat că lucrările efectuate cu mașinile costă mai puțin decît cele executate cu brațele sau cu atelajele proprii. Pentru semănatul unui hectar cu grîu, S.M.T.-ul încasează de la întovărășirea agricolă 28 kg. boabe, în vreme ce cu atelajele semănatul unui hectar costă cca. 60 de lei.

La secerat-legat față de 55 lei cît costă recoltarea unui ha. cu mașina, recoltarea cu secera costă 150 de lei hectarul. De asemenea mult mai ieftin revine prășitul unui hectar cu mașinile S.M.T.-ului decît cu sapa. Diferența este de 108,80 lei la ha. (41,2 lei față de 150 lei). Un calcul sumar ne demonstrează că dacă întovărășirea ar fi folosit mijloacele mecanizate la semănatul celor 457 ha. cu grîu, orz și porumb în toamnă și primăvară, la recoltatul celor 158 ha. cu păioase și prășitul celor 270 ha. cultivate cu prășitoarea ar fi făcut mari economii.

Care mai sînt avantajele executării mecanizate a lucrărilor? Pe lîngă economiile bănești, unitatea respectivă mai realizează și însemnate economii la zile muncă. Brațele de muncă pot fi îndreptate spre utilizarea lor cu randament mai mare în diferite alte ramuri de producție.

Iată dar că întovărășiții din comuna Cerțești au numai de învățat din buna experiență a colectiviștilor. Pentru a obține rezultate pe măsura posibilităților, ei au datoria să folosească pe scară largă mijloacele mecanizate ale S.M.T.-ului la executarea unui complex volum de lucrări, să lucreze și să valorifice cît mai multe produse în comun, să-și mărească necontenit fondul de bază (cel de acum de 7.191 lei fiind cu totul prea mic). Pe de altă parte agronomii S.M.T.-ului trebuie să lămurească temeinic pe întovărășiți arătîndu-le pe larg avantajele muncilor mecanizate.

Nu este rău faptul că întovărășiții din Cerțești se străduiesc să folosească cît mai din plin atelajele lor proprii. Sînt însă lucrări care pot fi făcute mult mai repede și mult mai bine cu ajutorul mijloacelor mecanizate. Și de acest lucru trebuie ținut seama fiindcă aceasta este în primul rînd, în folosul întovărășiților.

Muncind în unități mari și puternice și lucrîndu-și pămîntul cu mașinile statului, membrii unităților agricole cooperatiste din raza de activitate a S.M.T.-ului Tecuci, nu au nimic de pierdut, dimpotrivă, numai de cîștigat.

I. LEȘEANU

Scrisori din colhozul „Drumul lui Lenin"

Succesele anilor din urmă (I)

VLADIMIR STAȘEVSKI

In apropierea Moscovei, peisajul care ți se oferă ochilor este deosebit de pitoresc. Aici vezi pîlcuri de mesteacăni rînduindu-se cu pîlcuri de pini și de brazi. In luncile cu rîuri șerpuitoare se aștern covoare de iarbă în culori vii. Șapte luni pe an, pădurile răsună de glasurile păsărilor de tot felul.

Oricine poposește însă în locurile acestea, observă numaidecît nepotrivirea dintre pădurile bogate de-aici și pămîntul peste măsură de sărăcăcios pe care cresc. Pretutindeni în jur vezi un sol podzolit, argilos împînzit de mlaștini. Ca agronom de meserie, mă interesează întotdeauna în chip deosebit cum trăiesc și muncesc pe asemenea pămînturi colhoznicii. Istoria colhozului „Drumul lui Lenin", unde poposesc destul de des și a cărui dezvoltare o urmăresc de multă vreme, prezintă fără îndoială sub acest aspect un mare interes.

Artelul agricol „Drumul lui Lenin", ca și alte colhozuri din partea apuseană a regiunii Moscovei, se ocupă cu cultura cîmpului și creșterea vitelor producătoare de lapte. Deși întemeiat de multă vreme, colhozul acesta n-a fost în trecut dintre cele mai bogate. Recoltele pe care le obținea erau de regulă mijlocii, productivitatea vitelor — de asemeni mijlocie. Venitul anual al gospodăriei trecea rar de 400.000 de ruble.

— E adevărat că pe-atunci lucrul acesta nu mira pe nimeni, mi-a spus nu o dată Piotr Lavruhin, membru al comisiei de revizie a colhozului. Avem un pămînt mai slab și cam puține brațe de muncă.

Anul 1954 a însemnat un an de cotitură în viața acestui colhoz. Anul acesta a tras parcă un hotar între trecut și prezent, a fost ca o platformă de pe care gospodăria și-a început urcușul neconteniț.

De-atunci, colhozul a mers tot înainte și în numai patru ani a devenit unul din cele mai bune colhozuri din raionul Ruzski. Recolta de cereale de pe ogoarele lui s-a întreit, producția de lapte de la ferma colhozului a sporit în acest răstimp de la 1453 la 3186 litri în medie de la fiecare vacă.

Au crescut, firește, și veniturile colhozului. In loc de 417.000 ruble, cît a obținut colhozul în anul 1953, venitul bănesc s-a ridicat la 1.751.000 ruble în anul 1957.

...Străbatem ulițele sediului central al colhozului și admirăm clădirile fermelor. Construite din cărămidă și acoperite cu ardezie și tablă, ele ocupă aproape toată marginea apuseană a satului.

In această parte a satului s-a construit în timpul din urmă numeroase alte clădiri gospodărești: magazii de grîne, lungi ca niște hangare, șure pentru fîn, instalații pentru uscat boabe, o moară mecanizată.

— Aici, ne spune Lavruhin, arătîndu-ne niște temelii, am început să construim remize pentru mașinile și uneltele agricole pe care le-am cumpărat de curînd.

Colhozul „Drumul lui Lenin" a cumpărat în ultimii ani 5 camioane și un autoturism, 16 motoare electrice, 4 combine. Toate satele colhozului au fost în întregime electrificate.

— Să vezi însă ce și-au construit în ultimii trei ani colhoznicii! ne spune Lavruhin.

Și ca să fie mai convingător, ne conduce pe o ulicioară mărginită de mesteacăni, oprindu-se mereu în fața căsuțelor de bîrne noi-nouțe care se înșiruie de-a lungul uliței.

Incăpătoare și luminoase, cu antene de televiziune pe coamele acoperișurilor, ele sînt o mărturie grăitoare a vieții noi și îmbelșugate ce s-a statornicit în colhozul „Drumul lui Lenin".

La întoarcere, Lavruhin ne-a vorbit despre cîștigurile colhoznicilor. In ultimii patru ani, plata pentru ziua-muncă a crescut în colhoz aproape de 11 ori. Totodată colhoznicii capătă acum pentru zilele muncă prestate o cantitate mult mai mare de felurite produse.

SĂ ÎNCETEZE EXPERIENȚELE CU ARMELE NUCLEARE!

Statele Unite ale Americii și Anglia au anunțat în sfîrșit că au intenția să ducă tratative cu Uniunea Sovietică în vederea realizării unui acord referitor la încetarea experiențelor cu armele nucleare. Faptul acesta este o urmare directă a presiunii crescînde exercitată de opinia publică mondială asupra cercurilor agresive. Lupta popoarelor împotriva politicii dusă de aceste cercuri a devenit și mai puternică după ce Uniunea Sovietică a luat, în primăvara acestui an, hotărîrea de importanță istorică de a înceta în mod unilateral experiențele cu armele atomice și cu hidrogen.

Raportul comitetului științific al O.N.U. pentru radiațiile nucleare și rezultatele pozitive ale Conferinței de la Geneva a experților atomiști din Est și Vest au slăbit și mai mult pozițiile celor care se cramponau de continuarea experiențelor atomice. In raport s-a stabilit că, așa cum au arătat încă mai de mult mii de savanți, continuarea experiențelor nucleare constituie o mare primejdie pentru omenire, iar din concluziile Conferinței de la Geneva se desprinde limpede faptul că astăzi există mijloace suficiente pentru instituirea unui sistem de control eficace asupra încetării acestor experiențe. Argumentele sprijinitorilor înfocați ai experiențelor nucleare, care susțineau că experiențele n-ar constitui nici un pericol pentru omenire și că încetarea lor n-ar putea fi controlată, au fost astfel spulberate.

Puse în fața acestor fapte, guvernele S.U.A. și Angliei n-au mai avut încotro și au trebuit să ia o hotărîre. Declarațiile pe care le-au făcut însă cele două guverne în această problemă sînt așa de întortochiate și de condiționate încît în ele se vede clar tendința de a tărăgăna și a amîna încetarea efectivă a experiențelor nucleare. Guvernul S.U.A. nu-și propune să înceteze imediat și necondiționat experiențele cu armele atomice și termonucleare. El a declarat că va începe tratativele tocmai la 31 octombrie și numai de la această dată S.U.A. vor fi gata ca pe timp de un an să se abțină de la noi experiențe.

Fățărnicia guvernului englez a ieșit și mai limpede în evidență. In ziua în care și-a anunțat hotărîrea de a duce tratative cu U.R.S.S. pentru încetarea experiențelor nucleare guvernul britanic a făcut cunoscut fără nici o jenă că în Oceanul Pacific a avut loc o nouă experiență engleză cu arma nucleară. Atitudinea aceasta nu poate fi socotită decît ca o atitudine de sfidare a opiniei publice.

Cît privește Franța care nu posedă încă arma nucleară, guvernul francez a declarat că nu are nici un motiv să renunțe la experiențele nucleare proiectate.

Este, după cum se vede, o deosebire ca de la cer la pămînt între poziția întortochiată și lipsită de sinceritate a puterilor occidentale și atitudinea clară, precisă și sinceră pe care a luat-o în această problemă Uniunea Sovietică. Dar popoarele nu se pot împăca cu manevrele puterilor occidentale. Popoarele privesc cu vigilență sporită încercările de a tărăgăna, la adăpostul vorbelor și promisiunilor, rezolvarea unei probleme atît de vitale pentru soarta omenirii cum este problema încetării experiențelor cu armele nucleare.

Noi provocări împotriva păcii

La numai cîteva zile de la încheierea lucrărilor sesiunii extraordinare a Adunării Generale O.N.U., sesiune ce a condamnat cu asprime agresiunea americano-engleză în Liban și Iordania, puterile imperialiste au pus la cale noi provocări împotriva păcii. La sfîrșitul săptămînii trecute au sosit în Oceanul Indian, la Singapore, alte două vase de război americane încărcate cu trupe, armament și muniții. Acum, numărul total al unităților navale ale S.U.A. ce staționează la Singapore este de opt.

„Scopul sosirii acestor vase — pretextează oficialitățile americane — este executarea unui „antrenament suplimentar maritim". Adevăratul motiv al debarcării trupelor de infanterie marină americană la Singapore este însă cu totul altul. S.U.A. vor să creeze în zona Oceanului Indian o nouă flotă maritimă militară cu sarcini asemănătoare celor avute de flota a VI-a în Mediterana, flotă despre care se știe că a avut un rol principal în pregătirea agresiunii în Orientul Mijlociu.

Cunoscînd dintr-o proprie și tristă experiență „binefacerile" dominației coloniale, dorind cu ardoare pacea și neamestecul în treburile interne, țările Asiei de Sud-Est protestează cu tărie împotriva acestei noi și grosolane provocări. Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat al R. P. Chineze, a declarat că această acțiune constituie „o nouă provocare a S.U.A. față de statele și popoarele iubitoare de pace din lumea întreagă și în special față de țările și popoarele Asiei".

Dar provocările nu s-au oprit aici. Acționînd la adăpostul flotei a VII-a americană ce patrulează în regiunea insulei Taivan, clica ciankaișistă din Taivan a întețit atacurile la adresa R. P. Chineze. Zilele trecute 8 avioane ciankaișiste cu reacție, de proveniență americană, au pătruns în spațiul aerian al R. P. Chineze, deasupra localității Veitou și Cijancijou. Avioanele forțelor militare aeriene ale armatei populare de eliberare a Chinei au intrat în acțiune și au doborît unul din cele 8 avioane inamice.

Intre Taivan și coasta Chineză se găsesc cîteva insule dintre care cele mai însemnate, Quemoy și Amoy, sînt puternic fortificate. De aici, clica lui Cian Kai-și întreprinde atacuri piraterești împotriva navelor comerciale care se îndreaptă sub diferite pavilioane către porturile Chinei. Recent, canoniere ciancaișiste au reținut două vase comerciale engleze în apropiere de litoralul chinez. Numai naivii nu-și pot da seama că înapoia acestor acțiuni agresive ciankaișiste se ascunde aceeași manevră provocatoare inspirată de Washington. Ne amintim că acum două săptămîni și ceva, Departamentul de Stat al S.U.A. a dat publicității memorandumul intitulat: „Politica în privința nerecunoașterii regimului comunist-chinez". Se declara fățiș că politica americană de nerecunoaștere a Chinei populare este strîns legată de dorința cercurilor oficiale de a împiedica creșterea prestigiului internațional al R. P. Chineze. Ne dăm deci mai bine seama că atît debarcările de la Singapore, cît și provocările ciankaișiste fac parte dintr-un plan mai vast de acțiune, plan agresiv american îndreptat împotriva marelui popor chinez ce cucerește victorii după victorii în lupta pentru pace și socialism.

Nu încape îndoială că poporul chinez de 600.000.000 oameni, animat de dorința de a-și făuri o viață liberă și fericită va ști să pună capăt acestor noi acțiuni agresive ale forțelor imperialiste.

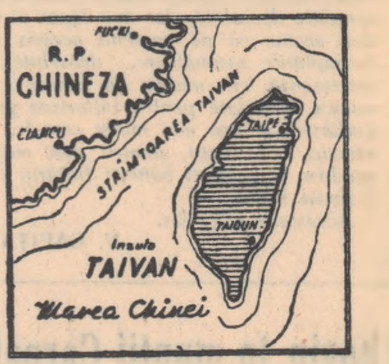

Președintele Libanului cere lui Șamun să întreprindă demersurile necesare pentru retragerea trupelor americane

BEIRUT (Agerpres). — După cum anunță ziarul „Telegraph", noul președinte al Republicii Liban, generalul Șehab, a cerut lui Șamun să întreprindă demersurile oficiale necesare pe lîngă guvernul S.U.A. în vederea retragerii trupelor americane din Liban.

Ziarul arată de asemenea că generalul Șehab a discutat cu Șamun necesitatea îndeplinirii întocmai a rezoluției Adunării Generale a O.N.U.

CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT

Sancțiuni exemplare

Pentru continua însănătoșire a vieții noastre sportive, combaterea influențelor ideologiei burgheze în rîndurile sportivilor, a tendințelor de profesionism și afacerism, pentru a curma din rădăcini mentalități profund dăunătoare dezvoltării mișcării noastre sportive, Federațiile și Biroul comitetului de organizare al U.C.F.S. au hotărît sancționarea unor sportivi și activiști sportivi care au săvîrșit abateri grave de la îndatoririle de cetățean și de la morala sportivă. Astfel a fost retras titlul de maestră emerită a sportului voleibalistei Rodica Sădeanu care a și fost exclusă din viața sportivă pentru grave abateri de la îndatoririle unui cetățean al țării noastre și de la morala sportivă. A fost retras de asemenea titlul de maestră emerită a sportului sportivei Ella Constantinescu-Zeller și titlul de maestru al sportului sportivilor Matei Gantner, Orendi Frederic, Kerekes Andrei și alții pentru fapte incompatibile cu calitatea de sportiv fruntaș.

Au fost excluși din viața sportivă antrenorii Petre Steinbach și Anghelache Constantin, arbitrii Ilie Drăghici, Popescu Constantin-Alună și alții, precum și următorii fotbaliști: Adalbert Androvici, Emil Avasilichioaie, Octavian Brînzei, Petre Curcan, Silviu Boitoș, Marin Apostol, Remus Lazăr, Gh. Băcuț; Ladislau Băcuț, G. Serfozo, Titi Popescu, Titus Ozon, Anton Munteanu și Dumitru Munteanu. De asemenea se interzice deplasarea peste hotare a echipelor: Dinamo București, Jiul Petroșani, Dinamo Bacău (fost Dinamo Cluj) și Rapid II București.

Măsurile luate pentru îndepărtarea elementelor oportuniste descompuse care au compromis mișcarea de cultură fizică și sport din țara noastră sînt bine venite. Colectivele și cluburile sportive trebuie să depună pe viitor o și mai puternică și perseverentă muncă de educație politică și cetățenească a sportivilor, pentru a forma din aceștia cetățeni devotați cauzei construirii socialismului, puternic legați de locul lor de muncă, de echipa și colectivul pe care-l reprezintă.

Scurte știri sportive

- **Marți a luat sfîrșit la Moscova cea de a 37-a ediție a campionatelor mondiale de tir, care au evidențiat marea superioritate a sportivilor sovietici și în această disciplină. Ei au cîștigat 14 titluri pe echipe și 11 individuale, reprezentînd 74 medalii de aur. Echipa S.U.A. nu a reușit să cîștige nici un titlu pe echipe, obținînd numai 5 medalii de aur. Trăgătorii romîni au cucerit 2 medalii de aur, 6 medalii de argint și 7 medalii de bronz.**
- Sîmbătă încep la Praga campionatele europene de volei la care participă 20 de echipe masculine și 12 echipe feminine. Echipa masculină a țării noastre face parte din seria B alături de R.P. Ungară, Belgia, Olanda și Italia iar cea feminină din seria D alături de R.P. Bugaria și Austria.
- **Tratativele dintre echipele campioane Petrolul Ploești și Wismut Karl Marx-Stadt au fost încheiate. Partidele contînd pentru Cupa campionilor europeni ediția 1958-1959 se vor desfășura astfel: miercuri 17 septembrie: Wismut-Petrolul (la Aue); duminică 28 septembrie Petrolul-Wismut.**
- Fotbal peste hotare: Helsinki: Suedia-Finlanda 7-1; Moscova: Vasas Budapesta-Torpedo 3-2; Hamburg: S.V. Hamburg-Manchester United 2-0; Belgrad: Partizan-Honved 5-3; T.D.N.A.-Steaua Roșie Belgrad 2-1.
- **Duminică începe în Capitală concursul internațional de călărie al R.P.R. ediția a IV-a la care vor participa fruntași ai acestei discipline sportive din R.P. Bulgaria, Cehoslovacia, R. P. Polonă, R. D. Germană, Italia și din țara noastră.**

ANUNȚ

Centrocoop pregătește CONTABILI ȘI MERCEOLOGI pentru unitățile cooperației de consum, prin școlile tehnice de cooperație din: Curtea de Argeș, Buzău, Oradea, Brăila și CONTABILI prin școli tehnice de cooperație din: Vaslui, Sibiu, Caracal și Sfîntu Gheorghe.

Durata de școlarizare este de 2 ani.

In anul I al acestor școli se primesc absolvenți ai școlilor de 10 ani, cu diplomă de maturitate, pe baza unui examen de admitere.

Elevii care îndeplinesc condițiile stabilite de H.C.M. nr. 1868/1954, primesc lunar burse.

Inscrierile se primesc pînă la 17 septembrie a.c. la serviciul cadre și organizare al uniunii raionale a cooperativelor de consum, în cadrul căreia domiciliază candidații.

IN TIBET

Coadă la chioșcul ambulant de cărți și reviste. Iată un aspect care astăzi a devenit obișnuit în Tibet. Ziarele, cărțile și revistele, sosesc cu regularitate de la Pekin și cumpărătorii stau totdeauna cu răbdare la rînd pentru a cumpăra.

Repartizarea și folosirea rațională a îngrășămintelor în cîmpia din vestul țării

(Urmare din pag. 3)

kg. la ha., prin îngrășarea solului cu 25 tone la ha. gunoi de grajd, iar la Tulca, regiunea Oradea, pe cernoziom brun, o producție de 1.900 kg. la ha. prin îngrășarea solului cu 15 tone la ha. gunoi de grajd și suplimentar cu 80 kg. azotat de amoniu și 100 kg. superfosfat la ha. La gospodăria agricolă de stat Sînandrei, regiunea Timișoara, pe cernoziom brun, prin îngrășare combinată cu 10 tone gunoi de grajd, 300 kg. superfosfat, 200 kg. azotat de amoniu și 100 kg. sare potasică la ha., s-a obținut la sfecla de zahăr un spor de 81 la sută față de terenul neîngrășat.

Pe aceste terenuri sporurile de recoltă sînt mult mai mici cînd sînt folosite numai îngrășăminte minerale. Astfel, tot la gospodăria de stat Sînandrei sporurile de producție la sfecla de zahăr au fost numai de 40 la sută, cînd s-au aplicat 150 kg. azotat și 80 kg. superfosfat la hectar.

Recomandările ce se pot face pentru îngrășarea cernoziomurilor brune, solurilor brune și brun-roșcate de pădure sînt următoarele: pentru cereale se vor da 20-30 tone gunoi de grajd la 4-5 ani odată, la care se vor adăuga 150-200 kg. azotat de amoniu la ha. din care jumătate se dă suplimentar și 200 kg. la ha. superfosfat.

Pentru porumb sînt necesare cantități mai mari de gunoi de grajd și îngrășăminte minerale însă în doze mici și dese.

La sfecla de zahăr și alte prășitoare sînt suficiente chiar numai îngrășămintele minerale.

In sfîrșit o altă grupă de soluri o constituie podzolurile, dintre care unele sînt așezate pe podișuri și platouri mai argiloase, grele și mai sărace, iar altele pe lunci. In general, podzolurile sînt slab aprovizionate cu elemente hrănitoare, din care cauză producțiile obținute fără îngrășăminte sînt mici și nesigure. Ingrășămintele organice. (gunoiul de grajd) și cele chimice s-au dovedit aici absolut necesare. La fel de necesare s-au dovedit și amendamentele de calciu. Atunci cînd podzolurile sînt rațional lucrate și li se aplică amendamentele și îngrășămintele corespunzătoare ele sînt capabile să dea producții mari.

Astfel, în 1944 la Găvojdia, regiunea Timișoara, pe podzol îngrășat cu 30 tone la ha. gunoi de grajd s-a obținut o recoltă de 2.022 kg. grîu de toamnă la ha, ceea ce a însemnat cu 27 la sută mai mult decît pe podzolul neîngrășat. La Pîrlog, regiunea Baia Mare, pe podzolul îngrășat cu 15 tone la ha. gunoi de grajd, dat în arătură de vară, s-au obținut 1.769 kg la ha. grîu, iar cînd s-a dat și suplimentar 100 kg. azotat de calciu plus 300 kg. superfosfat la ha., s-au obținut 2.847 kg. grîu la ha.

Se știe că podzolurile sînt soluri ce conțin cantități mici de azot și potasiu și ceva mai mari de fosfor: de aceea, îngrășămintele minerale administrate separat dau rezultate diferite. Astfel în anul 1944 la Găvojdia, grîul care a primit ca îngrășămînt de bază 240 kg. la ha. salpetru de Chili a dat un spor de recoltă de 357 kg. la ha. Cu 200 kg. la ha. superfosfat s-a înregistrat chiar o scădere a recoltei de 160 kg. la ha. Efectul fosforului este bun numai dacă se dă sub formă granulată, în amestec cu gunoi de grajd.

Cînd au fost administrate 240 kg. la ha. salpetru de Chili și 200 kg. superfosfat la ha. sporul de recoltă s-a ridicat la 448 kg. la ha.

Pentru prășitoare cel mai bun îngrășămînt este gunoiul de grajd, care trebuie dat la 2-3 ani. Se practică cu rezultate bune și îngrășămîntul verde (lupin și trifoi roșu) care se seamănă sub planta protectoare, iar toamna se îngroapă sub brazdă.

La porumb și la alte prășitoare experiențele au arătat că se pot obține producții sporite și numai cu ajutorul îngrășămintelor minerale, cu condiția însă ca alături de îngrășămintele azotate și fosfatice să se dea și peste 100 kg. sare potasică care micșorează aciditatea solului.

Amendamentele cu calciu s-au dovedit deosebit de folositoare pe podzoluri. Astfel la floarea-soarelui cu 2.000 kg. la ha Ca O, praf de var, s-a obținut un spor de recoltă egal cu 12 la sută. In cazul cînd amendamentul s-a folosit odată cu îngrășămintele minerale sporul de recolta s-a ridicat pînă la 30 la sută.

Din cele arătate se desprind următoarele concluzii privind folosirea îngrășămintelor și amendamentelor pe podzoluri: cele mai necesare îngrășăminte și cu efectul cel mai bun sînt cele organice — gunoiul de grajd și cele verzi, avînd o acțiune multiplă. Ingrășămintele azotate date suplimentar, primăvara, culturilor de pe podzol au un efect foarte bun. De asemenea, administrarea în comun a îngrășămintelor azotate, fosfatice și potasice mărește mult eficacitatea fiecăreia. La culturile de cereale pe podzol, îngrășămintele minerale pot înlocui gunoiul de grajd; ca îngrășămînt azotat este indicat azotatul de calciu.

Podzolurile au nevoie de amendare cu calciu pentru micșorarea acidității lor; aceasta se poate realiza prin administrarea odată la 4-5 ani a unei cantități de 5.000 kg. la ha. Ca O sau 10.000 kg. la ha. spumă de defecare de la fabricile de zahăr.

Ținînd seama de faptul că partea de vest a țării reprezintă o zonă agroeconomică foarte importantă pentru cultura grîului socotim că este bine să facem unele precizări cu privire la îngrășarea acesteia. Aici, ca și în celelalte părți ale țării, grîul de toamnă se cultivă în cea mai mare parte după porumb, ceea ce face ca uneori lucrările de pregătire a solului să nu se poată executa în cele mai bune condiții. Acest fapt impune folosirea pe scară largă și chibzuită a îngrășămintelor pentru a compensa astfel influența negativă pe care o poate avea asupra recoltei slaba pregatire a terenului.

In acest caz cel mai bine reușește grîul după porumb pe teren care a fost îngrășat, urmînd să se aplice numai îngrășăminte suplimentare azotoase. Pe podzoluri, soluri aluvionare, sărături și chiar lăcoviști trebuie date 200-250 kg. la ha. îngrășăminte azotoase, în etape. In cazul cînd se îngrașă direct grîul, este bine ca îngrășămintele minerale azotoase să fie date toamna, odată cu arătura de însămînțare. Pe podzol, lăcoviști și sărături, efect mai mare pentru grîu îl are gunoiul de grajd. In condițiile cîmpiei de vest îngrășămintele fosfatice au efect numai asupra calității grîului de toamnă. In același timp trebuie menționat faptul că pentru grîul de toamnă cantitățile de îngrășăminte fosfatice ce se vor folosi trebuie reduse la jumătate față de cele întrebuințate astăzi.

Considerate în general, solurile din cîmpia de vest a țării au nevoie în primul rînd de îngrășăminte azotoase, mai puțin fosfatice, și foarte puține potasice, lucru de care va trebui să se țină seama în repartizarea și folosirea îngrășămintelor în viitor.

Construcții din resurse proprii

(Urmare din pag. a 3.a)

100.000 lei din fonduri proprii, iar colectiva din Corbu de Sus a folosit 170.000 lei din fonduri proprii, iar din credite 80.000 lei.

Deosebit de prețioasă a fost îndrumarea dată gospodăriilor colective de către tehnicienii constructori de la secția agricolă pentru ridicarea de obiective ieftine, trainice, care să servească nevoile măririi producției. In primul rînd, s-a ținut seama de amplasarea construcțiilor în locuri potrivite, alegîndu-se terenuri apropiate de sat și de sursele de apă, cu drumuri practicabile, iar în al doilea rînd s-au făcut proiecte cu detalii simple și ușor de executat, pentru a nu scumpi costul construcțiilor.

O sarcină de mare importanță este aceea a terminării construcțiilor planificate în acest an de către gospodăriile colective, ținîndu-se seama de faptul că pînă la începerea ploilor și căderea iernii a rămas o perioadă de vreme relativ scurtă.

FLORICA UZEA

CEC
CEC
LIBRET
COOPERATIVA
ȘI EU SINT DEPUNĂTOR la CEC

„Prezența trupelor S. U. A. în Liban nu este cîtuși de puțin justificată"

BEIRUT 23 (Agerpres). — TASS

După cum s-a aflat aici, Johnson, ofițer american în batalionul 79 de geniu, a adresat soldaților și ofițerilor americani staționați în Liban o scrisoare în care se spune:

Soldați și ofițeri americani! Am sosit la 27 iulie din München împreună cu un grup de alți ofițeri americani pe bordul unui avion de tip „Globemaster".

S-au făcut încercări de a ne convinge că trupele americane sînt chemate să apere independența și suveranitatea Libanului împotriva agresiunii armate a unui stat străin. Am fost încredințați că trupele noastre vor fi retrase din Liban, deîndată ce va înceta agresiunea din partea R.A.U. și Irakului. Or, șederea mea în Liban și observațiile mele personale m-au convins că adevăratele scopuri ale amestecului american în treburile Libanului nu au nimic comun cu lupta împotriva faimoasei „agresiuni". Acum cîteva zile noi am primit ordinul de a rămîne în Liban 15 luni pentru a asigura securitatea și liniștea S.U.A. In afară de aceasta se prevede executarea în Liban a unor mari lucrări tehnice pentru transformarea aerodroamelor Raiak și Kleiat în baze pentru avioane americane cu arma atomică. La frontiera libano-siriană se vor construi cinci rampe pentru lansarea rachetelor. In curînd în Liban vor fi trimise arme atomice de diferite tipuri. Se intenționează transformarea portului Beirut în principala bază a flotei a 6-a a S.U.A. în Orientul apropiat.

Din cele de mai sus reiese că toate aceste pregătiri vor duce în ultimă analiză la exterminarea milioanelor de arabi care luptă pentru independența lor națională. După părerea mea, majoritatea soldaților și ofițerilor americani sînt convinși că prezența trupelor S.U.A. în Liban nu este cîtuși de puțin justificată și implică mari primejdii pentru pace nu numai în Orientul mijlociu, ci și în întreaga lume.

Acestea sînt cauzele care m-au îndemnat să adresez vouă, prieteni, chemarea de a cere comandamentului nostru imediata noastră evacuare din Liban.

— CUM SĂ NU FII VESEL CÎND TOȚI CÎȘTIGĂ LA
LOZ în PLIC
LOTERIE CU PLATA CÎȘTIGURILOR PE LOC

Intreprinderea regională de industrializarea cărnii București

Splaiul Unirii nr. 62

LIVREAZA CHEAG PRAF GARANTAT, avînd concentrația 1:50.000,

Gospodăriilor Agricole de Stat

Gospodăriilor Agricole Colective și Cooperației

Cu plată în numerar și prin virament la prețul de lei 400 per kg.

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1, București, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".